

ZİNDANLARLA DAYANIŞMA İNSİYATİFİ

CEZAEVİ İZLEME KOMİSYONU

MARMARA BÖLGESİ

HAPİSHANE VE HASTA TUTSAKLAR 2016 VE 2017 OCAK-ŞUBAT RAPORU

GİRİŞ

Bu rapor; Zindanlarla Dayanışma İnsiyatifi Cezaevi Komisyonu üye avukatlar tarafından oluşturulan Marmara Bölgesi'nde genelde 2016 yılı Özel de 15.07.2016 tarihinden sonraki gerek fiilen gerekse mevcut düzenlemelerle cezaevlerine yönelik halen devam ederek artan hak ihlallerinin tespiti amacı ile Marmara Bölgesi'nde bulunan hapisanelerde (Edirne, Gebze, Kandıra F1, F2 ve Kadın Cezaevi, İstanbul, Tekirdağ, Bakırköy, Maltepe, Silivri 5 ve 9 nolu) yapılan incelemeler ve görüşmeler sonucunda oluşturulmuştur.

15 Temmuzdan sonra ilan edilen OHAL sürecinin 15 Temmuzdan önce var olan ihlalleri arttırması tehlikesi ve KHK düzenlemesinde yer alan kısıtlamaların neden olduğu hak ihlalleri yerinde tespit etmek, bunları raporlandırarak kamuoyu ile paylaşmak ve cezaevinde yaşanan sorunların çözümüne yönelik kampanya, savunuculuk vs. faaliyetler yürütmektir.

İnsiyatif'de görev alan avukatların yaptıkları yüz yüze birebir görüşmeler, incelemeler kapsamında oluşturulan bu rapor da; cezaevlerinde yaşanan temel hak ihlallerinin yanı sıra özellikle Marmara Bölgesi'ndeki cezaevlerinde tutulan hasta tutsakların, bu tutsakların cezaevlerinde yaşadıkları sağlık hakkına ilişkin ihlallerin tespit edilmesi ve son durumlarına ilişkin güncel verilerin elde edilmesi yoluyla yaşadıkları sorunları çözümüne katkı sunmaktır.

Raporda; 15.07.2016'dan sonraki süreç ve öncesinden farkı ülkede yaşanan siyasal süreçte OHAL gerekçesi ile arada Kürt halkına ve diğer tüm muhalif kesimlerinde hedefte olduğu baskı ve zulüm hapisanelerdeki siyasi tutsaklara da yöneltilmektedir. Hapisanelerdeki ziyaretlere giden avukatların tutsaklarla yapılan görüşmeler neticesinde elde edilen bilgiler cezaevinde gittikçe artan ve insanlık onurunun yok edilmeye çalışıldığı yerler haline geldiğini ve getirilmek istendiği yönündedir.

Raporun temel amaçlarından biri; Hasta tutsakların bugüne kadar yaşadıkları hak ihlalleri ve son bir yıldır siyasi atmosferin etkisi ile cezaevlerinde artan baskı ve kısıtlamaların sağlık durumlarına etkisini anlatan kendi el yazılarından oluşan hak ihlalleri de mevcuttur.

İşkence ve kötü muamele ve sosyal kültürel hakların kullanıma ilişkin ihlallere de hapisanelerde yaşayan hasta tutsaklar tarafından tespit edildiği şekilde ve bununla sınırlı olarak "Genel Hak İhlalleri" başlığında yer verilmiştir. Raporun sonunda ise değerlendirme ve önerilerimizi sunmaktayız.

Raporda saydığımız ziyaret edilen cezaevlerinde OHAL sürecinden önce ve sonrası zindanlarda yönelik uygulamalar ve kısıtlamalar Sadece Marmara Bölgesinde değil tüm cezaevlerinde genel uygulanmış olup bu genel uygulama rapor edilmiştir. Ayrıca KHK düzenlemesinden sonra idarenin inisiyatifine bırakılarak birbirinden farklı uygulamalar ile bazı cezaevlerinde daha yoğun yaşanan hak ihlalleri tespit edilmiştir.

TÜM HAPİSHANELERDE OHAL UYGULAMASI

15.07.2016 tarihinde yaşanan darbe girişimi ile birlikte hemen ertesi gün 16.07.2016'da cezaevlerinde tüm tutsaklar için Avukat ve aile görüşü, telefon ve mektup yasağı ve benzeri tüm iletişim de yasaklama getirildiği kimi cezaevlerinde iki gün kimi cezaevlerinde üç gün süren bu kısıtlamalar daha sonra her cezaevinde farklı uygulamalar ile hak ihlallerine neden olmaktadır.

Komisyonumuza başvuru yapan ailelerden gelen bilgiler ve bizlerin ailelerin başvuruları üzerine yaptığımız ziyaretlerde hapisanelerdeki ilgili görevlilerin tarafımıza verdiği bilgi;

Adalet Bakanlığı'nın tüm hapisanelere gönderdiği Genelgelerle OHAL ilanı ile birlikte 23.07.2016'da 667 sayılı KHK düzenlemesi cezaevlerinde tutuklular ile avukat ve aile görüş ve yakınları ile yapılacak olan görüşme yasağı ve kısıtlamaları, savunma hakkını ihlal eden cezaevinde görüş ortamı oluşturulması rapor edilmiştir.

Bu genelgenin tarafımıza verilmesi, görüşme taleplerimize karşılık yazılı talimat ya da şifahi verilen bu bilginin tutanağa bağlanmasının engellenmesi ile de karşılaşmıştır.

667 sayılı KHK çerçevesinde Cezaevlerinde yaşanan hak ihlallerine dayanak olan yasal düzenleme;

ç) Asker kişiler hakkında verilen tutuklama kararları, 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanununun 111 inci maddesinde belirtilen ceza infaz kurumlarında yerine getirilir.

d) Tutuklu olanların avukatları ile görüşmelerinde, toplumun ve ceza infaz kurumunun güvenliğinin tehlikeye düşürülmesi, terör örgütü veya diğer suç örgütlerinin yönlendirilmesi, bunlara emir ve tâlimat verilmesi veya yorumlarıyla gizli, açık ya da şifreli mesajlar iletilmesi ihtimalinin varlığı halinde, Cumhuriyet savcısının kararıyla, görüşmeler teknik cihazla sesli veya görüntülü olarak kaydedilebilir, tutuklu ile avukatın yaptığı görüşmeleri izlemek amacıyla görevli hazır bulundurulabilir, tutuklunun avukatına veya avukatın tutukluya verdiği belge veya belge örnekleri, dosyalar ve aralarındaki konuşmalara ilişkin tuttukları kayıtlara el konulabilir veya görüşmelerin gün ve saatleri sınırlandırılabilir. Tutuklunun yaptığı görüşmenin, belirtilen amaçla yapıldığının anlaşılması hâlinde, görüşmeye derhal son verilerek, bu husus gerekçesiyle birlikte tutanağa bağlanır. Görüşme başlamadan önce, taraflar bu hususta uyarılır. Tutuklu hakkında, tutanak tutulması hâlinde, Cumhuriyet savcısının istemiyle tutuklunun avukatlarıyla görüşmesi

sulh ceza hâkimliğince yasaklanabilir. Yasaklama kararı, tutuklu ile yeni bir avukat görevlendirilmesi için derhal ilgili baro başkanlığına bildirilir. Baro tarafından bildirilen avukatın değiştirilmesi Cumhuriyet savcısı tarafından istenebilir. Görevlendirilen avukata, 23/3/2005 tarihli ve 5320 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanunun 13 üncü maddesine göre ücret ödenir.

e) Tutuklu olanlar, belgelendirilmesi koşuluyla sadece eşi, ikinci dereceye kadar kan ve birinci derece kayın hısımları ile vasisi veya kayyımı tarafından ziyaret edilebilir. Adalet Bakanlığı ile Cumhuriyet Başsavcılığının yetkileri saklıdır. Tutuklular telefonla haberleşme hakkından ancak on beş günde bir ve bu bentte sayılan kişilerle sınırlı olarak on dakikayı geçmemek üzere faydalanabilirler.

KHK' da belirlenmiş düzenleme gerekçe gösterilerek tüm cezaevlerinde birbirinden farklı uygulamalar, kimi yerlerde KHK'da bile geçmeyen uygulamaları da tespit edilmiştir.

Tüm cezaevlerinde olduğu gibi, Marmara Bölgesinde bulunan Cezaevlerinde de sürgünler yoğun şekilde yaşanmıştır. Sürgünlerin arttığı bu süreçte sürgün edilen cezaevlerinde tutsaklar çıplak arama dayatmasına maruz bırakılmış ve bu uygulamayı kabul etmeyen tutsakların darp, cebir ve şiddet ile kendilerine çıplak arama yapıldığı bilgisine ulaşılmıştır.

SİLİVRİ 9 NOLU YÜKSEK GÜVENLİKLİ İNFAZ KURUMU'NDA TUTUKLU-HÜKÜMLÜLERLE YAPILAN GÖRÜŞME'DE

23.07.2016'dan sonra ziyaret ettiğimiz tutuklu müvekkilimiz ile görüşmemiz ses ve görüntü kaydı ve iki infaz memuru ile görüşme dayatması ile karşılaştı. Bu şartlarda görüşmeyi kabul edildiğine dair avukat ve müvekkilden imza almak istemişlerdir.

Gündemde işkence haberleri karşısında müvekkilimizin sağlık durumu ve can güvenliğini kontrol amaçlı bu şartlarda görüşme yapıldı ancak imzadan imtina edilmiştir.

Bu kısıtlama kısa bir süre bazı siyasi tutuklular açısından uygulamadan kaldırılmıştır. Avukat ve hükümlü görüşmeleri haftada bir gün mesai saati içerisinde görüşme şartları devam etmektedir.

Çetin Arkaş, Nasrullah adli iki hükümlü ise halen haftada sadece bir saat iki infaz memuru ve ses kaydı cihazı ile görüşme koşulları da devam etmektedir.

Yine müvekkiller ile yaptığımız görüşme de OHAL sürecinde yasak getirilen tüm gazete ve televizyon izleme hakkı, ortak alana çıkma, sohbet hakkı, spor, kütüphane ve diğer faaliyetlerin yasakları halen devam etmektedir.

SİLİVRİ 9 NOLU CEZAEVİNDEN KOMİSYONUMUZA SUNULAN YAZILI HAK İHLALİ RAPORU:

1- Normalde haftada en az 10 saat olması gereken sosyal-sportif etkinlikler 1.5 saat saha sporu 1 saatte kapalı saha sporu olmak üzere yalnızca 2.5 saat ve sadece sportif etkinliklerle sınırlanmış durumda. Bu hali bile çoğu zaman siyasi tutsaklara kanuna aykırı gerekçelerle verilen disiplin cezaları ile engellenmektedir.

2- Sohbet hakkı ortadan kaldırılmış, hobi, kütüphane gibi etkinlikler den de tamamı ile mahrum bırakılmışlardır.

3- Tredman uygulamaları kapsamı dışında olan ve disiplin cezalarından etkilenmeyen sohbet hakkımız tümünden ortadan kaldırılmış durumdadır.

4- Havalandırmalarımıza takılan kamera ile yatakhane, lavabo ve banyomuz dahil tüm mahremiyet alanlarımız 24 saat gözetim altına alınmıştır. İdare her ne kadar sadece havalandırma gözetim altında denilse de bağımsız kuruluşlar tarafından inceleme talepleri yerine getirilmemiştir.

5- Haftada sadece 2,5 saat olarak çıktığımız tek etkinlik olan sportif faaliyetlerin gruplarını cezaevi keyfine göre düzenlemekte ve yine keyfi bir biçimde istediği zaman değiştirmekte ya da aylarca aynı gruplar değişmeden çıkmak zorunda bırakılmıştır.

6- Doğal günlük temizlik malzemesi olan çekpas sopaların sayısı ikiye indirilmiş boyu 7,5 cm olarak sınırlandırılmıştır. Mevcut boyu ile (7,5) doğalında bel fitiğine davetiye çıkartıyor. Raporlu bel ve boyun fitiği olan arkadaşlarımıza da aynı boydan çek pas verilmesi ise temizliği de işkenceye çevirmek istemeleridir.

7- Özellikle ailelerimize binlerce km uzaklıklarda cezaevlerine kimi zaman keyfi gerekçelerle sürgün edilerek sadece bizi değil ailelerimiz de gerek maddi gereke manevi cezalandırmaktadırlar.

8- Çeşitli yetenekleri olan tutsakların bunu geliştirme talepleri yerine getirilmemiştir. Yaklaşık bir yıldır yağlı boya, resim yapma talepleri hiç dikkate alınmamıştır.

9- Mektuplaşma hakkımız elimizden alınmıştır. Bir yıldır dışarıya göndermek istediğimiz mektuplar faili meçhule kurban gidiyor. Hem gelen mektuplar bize verilmiyor hem elimizden çıkan mektuplar yerine ulaşmıyor.

10- 15 Temmuz'dan önce de hükümlüler olarak avukatlarımızla görüşme hakkı hafta da sadece 3 saat olarak sınırlandırılmıştır. Her avukatın birden fazla müvekkili olduğunda her kişiye bazen sadece 5 dakika gibi sınırlı bir zaman kalabiliyor.

11- Güvenlik tedbiri adı altında amacını aşan rencide eden aramalar var. Her oda giriş-çıkışında hem elle hem de detektörle olmak üzere iki ayrı aramaya maruz kalıyoruz. Yine koridorda bulunan telefon ile konuşmaya gittiğimizde bile koğuştan hem giriş hem de çıkışta ayakkabı çıkartılarak aranıyoruz. Oysa oda çıkışında kimse ile temasımızın olmadığı durumlarda ayakkabı

çıkartılarak detaylı arama yapma güvenlik tedbiri adı altında psikolojik bir baskı yapıldığını hissettiriyor. Yaklaşımlardan tutun, mimik ve davranış, üslup bir biçimde intikamcı ve düşmanca yaklaşımlarını hissettiriyor.

12- Açık ve kapalı görüşlere gelen aileler arama adı altında sözlü fiziksel tacizlere maruz kalarak rencide edilmeye çalışılıyor. Uzun süre dışarıda bekletilerek görüme hakkımızdan kısıtlama yaşıyor.

13- Cezaevi hak ihlallerini rapor ettiğimiz kurumlara mektuplarımız ulaştırılmıyor. İdare bu mektuplara el koyuyor.

14- Cumhuriyet Savcılığı'na bulunduğumuz suç duyurularına da uzun süredir cevap almış değiliz.

15- Birçoğumuzu uzun yıllardır cezaevinde olmasından kaynaklı çeşitli bel ve sırt ağrıları olmuştur. Bunun için tedavi amaçlı uygun yastık ve döşek almak istediğimizde cezaevi kantini çok pahalı ve kalitesiz ürünler satmaktadır. Dışarıdan getirilmesini ya da daha uygun fiyata ve daha sağlıklı ürünleri kendi imkanlarımızla getirilmesini istediğimizde bunu da kabul etmemişlerdir.

16- Yeni tutuklanan ve sevk edilen tutsaklar arama adı altında işkence ve zorla dövülerek, ağzı kapatılarak insanlık onuruna aykırı çıplak aramalar yapılmaktadır.

17- Yeni tutuklanan ve sevk edilenler aylarca tek kişilik koğuşlarda gözlem süreci adı altında tecrit edilmektedir.

18- Toplama kararı olmayan kitap gazete ve dergiler yasaklanmıştır.

19- Kitap sınırlaması getirilmiştir. Kişi başına 10 kitap uygulaması ile yeterli ve etkin okuma ve araştırma imkanı ortadan kaldırılmıştır.

20- Havalandırma kapıları gün aşırı iken burada sabah 8, akşam en erken saatte havalandırma kapıları kapanıyor.

22- Tüm bu uygulamalara maruz kalanlar olarak çeşitli dönemlerde demokratik sınır içerisinde dile getirdiğimiz tepkiler disiplin cezaları ile karşılık buluyor. Bu şekilde sindirilip her uygulamayı olduğu gibi kabul etmemiz, buna biat edilmemiz dayatılıyor.

12.12.2016 TARİHLİ GÖRÜŞMEDE SİLİVRİ 9 NOLU' DA TUTUKLU GAZETECİ İNAN KIZILKAYA'NIN EL YAZISI İLE GÖZALTİ SÜRESİNDEN TUTUKLU KALDIĞI CEZAEVİNDE YAŞADIĞI HAK İHLALLERİNİ ANLATTIĞI HUSUSLAR;

Hakkında geçici kapatma kararı verilen Özgür Gündem Gazetesinin bulunduğu binaya 16 Ağustos günü ağır silahlarla donatılmış aralarında yüzlerinde maskelilerin de bulunduğu polislerce baskın yapıldı. "Size devletin gücünü göstereceğiz" sloganları ile editör ekibinin bulunduğu

kata gelen polisler arkadaşlarımla beni darp etmeye başladı. Küfür ve hakaretlerle merdivenlerden sürüklenip, adeta linç edilerek bindirildiğimiz çevik otobüsünde de darp olayı gözaltına alınan tüm arkadaşlarımıza karşı uygulanmıştır. Sonra ben ve gazetenin genel yayın yönetmeni Bilir KAYA otobüsten alınarak başka bir minibüse bindirildik. Minibüsün içinde ters kelepçeli şekilde yere yatıran polisler 6-7 saat boyunca periyodik dayak seansları uygularken diğer yandan da "sizi Musa Anter" gibi geberteceğiz asit kuyularına atacağız tehditleri savurdular.

Gece saatlerinde götürüldüğümüz Esenler Karakolu'nda 6 gün boyunca hayvan barınağını andıran bir yerde gözaltında tutulduk. Daha sonra çıkarıldığımız hakimlik tarafından Bilir Kaya ile birlikte 26 Ağustos'ta tutuklandık ve Silivri 9 Nolu cezaevine götürüldük. Mahkum kabul bölümünde zorla çıplak aramaya maruz kaldım. Karşı çıktığım çıplak aramada taciz edildim ve bu durum işkenceye çevrilerek devam etti. O günden beridir Bilir Kaya ile birlikte ağır tecrit koşullarında tutuluyorum. İlk ayda mektup alışverişlerimiz idare tarafından OHAL gerekçesi ile engellendi. Sonraki dönemde sınırlı sayıda mektup alıyorum. Meslek örgütlerinden olan Türkiye Gazeteciler Derneği, Çağdaş Gazeteciler Derneği'ne gönderilen mektuplar sakıncalı bulunup disiplin kurulu tarafından yasaklandı. İtiraz hakkımın nasıl sonuçlanacağını meraklıyım. Şu ana dek toplam 12 kitap idarenin kütüphanesinden alabildim. Dışardan adıma gönderilen kitaplar engelleniyor ve tarafıma verilmiyor. Kasım ayına kadar Evrensel, Cumhuriyet, Azadiye Welat, Aydınlık, Sözcü Gazeteleri tarafıma gerekçe gösterilmeden verilmedi. Bir gazete ve TRT ayarlı radyo dışında bir gazeteci olarak dünya ile sınırlı iletişim imkanı yoktu. Televizyon hakkımız 3 ay sonra karşılandı.

Aile ve avukat görüşüne çıkarıldığımda görüşme kabinine kadar tacize varan üst aramaları yapılıyor. Askeri Nizam uygulamaları dayatılıyor.

İlk iki ay boyunca odalarımıza baskın yapanlar ayakta sayım dayatıldı. Kabul etmediğimizde psikolojik şiddet ve tehdit ediliyorduk.

Kurban bayramında gerçekleşen açık görüşte aramıza masa konularak ailemiz ile yan yana oturmamıza izin verilmedi. 15 günde bir tanınan telefon ve haftalık görüş hakkım mahkeme günlerine rastladığından bu hakları çok az kullanabildim. Mağduriyetimin giderilmesi için idare nezdinde yaptığım başvurulardan uzun süre boyunca cevap alamadım. İdareye ısrarlı başvurum netice aldı ve görüş günlerim değiştirildi.

Yine tutuksuz yargılandığım mahkemelere gidiş gelişlerde "sen teröristsin, gazeteci değilsin" bazı infaz memurlarının rencide edici tavırlarına maruz kaldım. Son bir ayda geçmiş döneme nazaran koşullarda ve davranışlarda halen bir tutuklunun en temel haklarını kullanamıyorum.

Tüm bu uygulamalar (15 Temmuz Darbe girişimden) sonra başlatılmıştır. Bu uygulamalar ancak darbe tamamlandıktan soran ki uygulamalardan farkı yoktur.

Demokrasi bayramı kutlamalarının yapıldığı bir dönemde muhalif ve demokrat basın yayın kuruluşları kapatılıyor gazeteci, yazar ve aydınlar tutuklanıyor. Bu durumun nasıl izah edileceği

başı başına çelişkidir. Ayrıca gazete binasına dava dosyalarına, gazete arşivine el konuldu. Gazete binası kapatıldığı için dava dosyaları için gerekli evraklara erişemiyorum.

Haksız ve hukuka aykırı tutuklama gerekçem tamamen gazetecilik faaliyetlerimdir.

Haber verme, kamuoyunu bilgilendirme, düşünce ve ifade özgürlüğü faaliyetlerim gerekçe gösterilerek tutuklanıp yargılanmam karşın, bir gazeteci olarak çok sınırlı iletişim imkanım var ve gerektiği kadar hukuki destekten faydalanamıyorum. Bu tecrit koşulları kırılmadan kendimi mahkeme önünde kendimi donanımlı şekilde savunma yapma olasılığım bulunmamaktadır.

SİLİVRİ 5 NOLU CEZAEVİ İNFAZ KURUMU

Tutsaklardan Yılmaz Kahraman ile yapılan görüşme de bir tutsağın mahkemeye sevinde aynı ring aracında bulunan elleri kelepçeli adli tutuklunun arkasından boğazına attığı ellerinin arasındaki kelepçe ile boğmaya çalışmıştır. Orada bulunan görevli askerler tarafından olay görülse de ilk etapta müdahale dahi edilmediğini daha sonrasında boğulmaya çalışan tutsağın durumu ağırlaşınca kurtarmaya geldikleri beyan edilmiştir.

15 Temmuzdan sonra getirilen KHK düzenlemesine uygun şekilde aile-yakınları ile görüşme kısıtlaması getirilmiş halde bu uygulama devam etmektedir. Bu düzenleme gereğince 15 günde bir sadece idarenin belirlediği yakınlık derecesi olan aile bireyleri ile görüşüleceği, diğer üç görüşçü hakkının yasaklanacağı yönündedir.

Bunun dışında OHAL'den önce yaşanan hak ihlalleri cezaevi koşullarının insani koşullarda olmadığı rutini içinde devam ettiği bunun dışında OHAL'de ilk iki gün görüş kısıtlaması dışında eskisinden farklı bir uygulama getirilmediği bilgisi alınmıştır.

KANDIRA F1 NOLU CEZAEVİ İNFAZ KURUMU

1. Tutuklulara yönelik olarak 3 kişilik görüşçü, haftalık telefon ve görüş haklarında kısıtlamalara gidilmiştir.

2. Kapalı spor, çim saha ve halı saha olmak üzere ayda 3 kez olan spor hakkı kapalı ve çim sahanın kadın bölümüne yakın olduğu gerekçesiyle iptal edilmiştir.

3. Uluslararası kurum ve kuruluşlara yine ailelerimize gönderdiğimiz mektup ve fakslara el konularak gönderilmemekte, disiplin soruşturulması başlatılmaktadır.

RAPOR EKİNDE DE SUNACAĞIMIZ ÜZERE KOCAELİ 1 NO'LU F TİPİ CEZAEVİ İNFAZ KURUMU MÜDÜRLÜĞÜ'NÜN DİSİPLİN KURULU BAŞKANLIĞI'NIN 28.11.2012 TARİHLİ 2016/765 KARAR NO'LU SAKINCALI MEKTUP DEĞERLENDİRME KARARI EKTE SUNULMUŞTUR

1- Tutsakların gerek duyduğu bazı kitaplar yasak olduğu gerekçesiyle verilmemektedir.

2- "Bayilere gelmiyor" gerekçesiyle bazı gazeteler verilmemektedir.

3- F tipi odalarında kalan tutsakların sayısı üçten beşe hatta altıya çıkartılmıştır. Odalarda üç yatak bulunduğundan geriye kalan iki veya üç arkadaş yerde uyumak zorunda bırakılmıştır. Bunun önüne geçmek için gerekli olan ranza sistemi kurulmamaktadır.

4- Sohbet, açık görüş vs. faaliyet alanlarında üç kişiden fazla toplu fotoğraf çektirilmemektedir.

5- SEGBİS yoluyla ifade zorunlu kılınmakta, bu yolla savunma hakkının önüne geçilerek adil yargılanma hakkı gasp edilmektedir. Keza tutsaklar SEGBİS ile kendilerini tam ifade edememektedir.

6- CMK 311/1-c maddesi uyarınca hakim ve savcılar tutuklanırsa şayet “yeniden yargılama” gerekli görülmektedir. Buna yönelik başvurular hukuk çiğnenerek reddedilmiştir.

7- Tutsaklara verilen yemeklerin miktarı az olduğundan doyuruculuktan uzaktır ve gerekli besin değerlerini taşımamaktadır.

8- Revirlerin dışında tedavi yapılmamakta, hastanelere sevk gecikmektedir. Tedavi için gerekli olan ilaçların dışında farklı farklı ilaçlar verilmektedir. İstanbul protokolünün yükümlülükleri yerine getirilmeyerek kelepçeyle tedavi dayatılmaktadır. SEKA Hastanesi dışındaki hastanelerde “mahkum koğuşu yok” adı altında hasta arkadaşlarımız saatlerce ring aracının içinde bekletilmektedir.

9- Ceza süresi 1 yılın altına inen arkadaşlarımızın ilçe cezaevine gitme hakkı keyfiyete bağlanmış adeta ortadan kaldırılmıştır.

10- Kadın arkadaşlarımıza yönelik insanlık dışı bir uygulama olan “ince ve derin arama” uygulaması yaygınlaştırılmıştır.

11- Cezaevi girişlerinde çıplak arama dayatması yapılmakta, itiraz halinde darp ve işkenceye başvurulmaktadır. Ardından da hücre cezası dahil, her türlü cezai müeyyide uygulanarak tutsaklar baskı altında tutulmaya çalışılmaktadır.

12- Oda-koğuş temizliği ve sağlık açısından gerekli olan malzemelere el konularak sayıları azaltılmıştır. Ayrıca çekpas ve fırça sopaları da kısaltılarak temizlik bir işkence yöntemine dönüşmüştür.

Bunların yanında tek tek sıralayamayacağımız birçok kısıtlama ve hak gaspı KHK'lara dayandırılarak yürürlüktedir. Hiç şüphesiz bu politikaların en temel amacı siyasi tutsaklara olarak politik duruşumuza özgürlük, eşitlik, adalet taleplerimize ket vurmak, var olan devrimci iradeyi ortadan kaldırarak tutsakları kimliksiz bırakmaktadır. Bu yolla da zindanda olsun dışarıda olsun her türlü saldırıyı kabullenen bir saldırının içine tüm tutsaklar çekilmiş olacak. Böylece de devrimci mücadelenin zindan sahası tasfiye edilerek Kürdistan'da uygulanan katliam ve gasp politikası daha rahat sürdürülebilecektir.

NOT: Son 3 ay içinde 140 adet mektup, kart ve yılbaşı kutlama kartları dahil el konulmuştur. Ayrıca savcılığa hakkında suç duyurusu yapanlara da soruşturma açıldı. Propagandadan da davalar açıldı. El konulan kimi mektupların listesi ektedir.

29 OCAK 2017 TARİHİNDE YAPILAN GÖRÜŞMEDE HASTA TUTSAK NİHAT BARAN'IN KENDİ EL YAZISIYLA SUNMUŞ OLDUĞU MEKTUPTAN;

Merhabalar,

Araştırmanızın esasları olan konulara geçmeden önce verilerin direk muhataplarından toplanmasına dayanan bu çalışmanızın takdire şayan olduğunu belirtmek istiyorum. Ben 9 yıldır cezaevindeyim. 80 yıla yakın ceza almışım ve 42 yaşındayım. 2010'dan bu yana son kaburgamda çatlak var. İki sene hastaneye gittim fakat ciddi bir tedavi uygulanmadı. Üstünkörü bir tedavi ve muayene uygulandı ve sonuç alamadım. Bu rahatsızlığım halen de sürmekte ve uyurken nefes almakta zorlanıyor, sol yanıma fazla yaslanamıyorum. 2012'de 68 günlük açlık greviden çıktıktan 4,5 ay sonra (2013) her iki dizimde ve midemde sorunlar başladı. Gerek SEKA'da gerek Kocaeli Tıp Fakültesi'nde yapılan muayenelerde ciddi bir durumum olmadığı söylendi. Zamanla her iki diz kapağımdan ve içe doğru gittikçe ağrılarım artış gösterdi. 2013'ten bu yana SEKA/Kocaeli Tıp Fakültesi'ne sevkim yapıldı, her defasında farklı doktorlarca muayenem yapıldı. Ciddi bir şey olmadığı söylenip kas gevşetici ve ağrı kesici verilmekle geçirildi. Hali hazırda bu ağrılar topuk ve kasıklarım kadar yayılmış ve sağ kasığımda bilye büyüklüğünde bir şişkinlik meydana gelmiş. Bu ağrılardan ötürü uyuyamaz, uzanamaz duruma geldim. Ayaklarımı kendime çekemiyorum ya da uzatamıyorum. Sırtımda ciddi ağrılar oluşmaya başladı. (dizlerimdeki sorunlardan kaynaklanıyor olabilir) 2015'te sol testisimde yaşanan genişlikten dolayı SEKA'ya sevk edildim. Yapılan muayenede bir şeyin görünmediği ve kendinden geçeceği söylendi. 4.5 ay sonra bu durum beni zorladı ve sancılar artmaya başladı. Kocaeli Tıp Fakültesi'ne sevk edildim. 6 ay sonrasına gün verildi muayene için. Yaklaşık 1 sene geçmiş olmasına rağmen ve bu durum beni ciddi halde zorlamasına karşın hala tedaviye yanıt alabilmiş değilim. Yukarıda ifade ettiğim sağlık sorunları bir bölüm yaşamımın ve psikolojim üzerinde ciddi sorunlara neden oluyor. Yaşam kalitesi diye bir şey kalmıyor. Hem duygusal hem zihinsel açıdan zorlayıcıdır. Keza midemde reflünün yanında ismini bilmediğim sorunları da 2013'ten bu yana yaşıyorum. Defalarca hastaneye sevk edildim. Mide koruyucu Talcid ve benzeri ilaçların verilmesi dışında uygulanan bir tedavi olmadı. Hastaneye sevk edilme konusunda ciddi bir sorun yok fakat tedavi aşaması için aynı şey söylenemez. Denebilir ki hiçbir hatalık tedavi edilmiyor. Tek geçerli yöntem ilaç tedavisidir. İfade etmeye çalıştığı hastalıkların kimi raporlarını da ekte sunuyorum, çalışmalarınızda başarılar diliyorum.

28 OCAK 2017 TARİHİNDE YAPILAN GÖRÜŞMEDE HASTA TUTSAK HÜSEYİN ÖZSOY'UN KENDİ EL YAZISIYLA SUNMUŞ OLDUĞU MEKTUPTAN;

Merhaba, öncelikle en kalbi duygularıyla selam, sevgi ve saygılarımı belirterek başlamak istiyorum. Beni sormuş durumumu öğrenmek istemişsiniz. Her halükarda iyi olmaya çalışıyorum. Başka da çare yok. Umarım sizler de iyisiniz. Nereden bakarsan içerde çeyrek bir asrı geçirdik, yaş ilerliyor. İster istemez beden tekmelemeye başlıyor. Ruhsal ve moral açıdan ne kadar güçlü olsak da kronik kimi rahatsızlıklar günlük yaşamı etkiliyor. Sonuçta rahatsızlıkla yaşamak zorlarsa da özen göstermek, daha dikkatli davranmak gerekiyor. Fıtık, böbrek (sağ) ve en önemlisi kalp... İlk teşhis 2006'da konulduğunda doktor yaşam biçimimi tümünden değiştirmemi söylemişti. Dört duvar arasında yaşam nasıl değiştirilir ki... Rahatsızlığım için ilk revire gittiğimde üst solunum yolları enfeksiyonu denilmişti. Dışarıdayken eklem ağrılarından dolayı penisilin iğneler kullanıyordum. İçerinin havasızlığı, kısıtlamaları, hijyenik olmayan koşulları, beslenememe vs. üst solunum yolları enfeksiyonu zamanla astıma eklem romatizması zamanla kalp romatizmasına dönüştü. Şu andaki kalp rahatsızlığım kapakçık başta olmak üzere miyokardit (kalp kası) ve Aritmi sorunları yaşamaktayım. Tabi hiper kolestrol (LDL) yüksekliği ile trigliserit gibi kandaki yüksek değerler rahatsızlığımın riskini artırıyor. Şu anda yılda 2 defa düzenli kontrollere gidiyorum. EKG, ultrason ve efor testleri yapılıyor, kan değerlerim ölçülüyor. İlaç ve iğnelerle tedavimi devam ettirmekteyim. Tabi rutubetli hava ve iklim şartları ağrılarımın artmasını, sağlığımın daha çok olumsuz anlamda tetiklenmesini etkiliyor. Sonuçta kuru iklimin insanıyız. Rahatsızlığımın teşhisi konulduğundan bu yana kontrolleri aksatmasam da hastane doktorlarının tam anlamıyla ilgilendiği söylenemez. Baştan savma ve kimi zaman kelepçeli tedaviye zorlandığımız anlar da oluyor. Kontrolleri yapmadan cezaevine geri gelme durumu yaşanabiliyor. Bazen askerin bazen hastane doktorunun tutumları tedavimin aksamasına yol açabiliyor. Neyse başınızı fazla ağrıtmış olmayayım. Kendi yağımızda kavruluyoruz. Her şeye rağmen güçlü ve moralliyiz. Bunun da üstesinden geleceğimize inanmıyorum. Bu düşüncelerle sağlık ve başarılar dilerim.

29 OCAK 2017 TARİHİNDE YAPILAN GÖRÜŞMEDE HASTA TUTSAK VEDAT ÇELİK'İN KENDİ EL YAZISIYLA SUNMUŞ OLDUĞU MEKTUPTAN;

Merhaba arkadaşlar. İyi olmanız dileğiyle selam ve saygılarımı belirterek başlamak istiyorum. Sağlığımı sormuştunuz. Son bir yıl içinde bu konuda bazı emareler belirdi. Başta önemsememiştim. Mevsim normallerinde seyreden enfeksiyon olacağını düşünmüştüm. Ancak tanı kronik bronşit türünden ve göğüs kafesinde akciğer için normalin üzerinde bir genişlikten söz edildi. Genel teşhis kronik bronşit halen ventaför türü ilaçlar doktor tavsiyesi üzerine kullanmaktayım. Teşhis üst solunum enfeksiyonu olarak bronşit-astım biçiminde teşhis yapılmış olmasına rağmen hastane doktorları tetkik sonuçlarına ilişkin tam bir bilgi paylaşmamaktadır. İsrarlarıma rağmen bağımsız hekime de tahlil sonuçlarını göstermek istedim. Bunun için de bürokratik engeller çıkarıldı. Revir, hastane ve sağlıksız ring koşullarında gidip gelme işin cabası olmaktadır. Yaklaşık olarak 5 yıldır cezaevindeyim. 3 Temmuz 2017'de tahliye olacağım. Fazla da bir şey kalmadı. Daha iyi koşullarda bir sağlık taramasından geçirim. Durumum iyidir moralim yerinde. İlgili olduğunuz için ayrıca teşekkürlerimi belirtmek istiyorum sizlere sağlık ve başarılar diliyorum.

29 OCAK 2017 TARİHİNDE YAPILAN GÖRÜŞMEDE HASTA TUTSAK HÜSEYİN GÜLOĞLU'NUN KENDİ EL YAZISIYLA SUNMUŞ OLDUĞU MEKTUPTAN;

Merhabalar

Öncelikle bu çalışmada emeği geçen herkese selam ve sevgilerimi gönderiyorum. Ben 7 yıldır cezaevindeyim. Cezanın bitimine iki buçuk yıl var. 66 yaşındayım. Tutuklanmadan önce böbrek ve prostat ameliyatları geçirdim. Böbreklerimden ameliyatlı olanı %37 diğeri %35 çalışıyor. Hem böbrek hem prostatla ilgili sağlık sorunlarım devam ediyor. Yanı sıra romatizma, damar tıkanıklığı ve göğüsteki kırık kireçlenmesi gibi hastalıklarım var. İfade ettiğim sağlık sorunlarımın tamamı için hastanenin ilgili bölümlerine sevklerim yapıldı fakat tedavi edilmesi bir yana doğru bir teşhis bile konulmadı. Ekseriyet kas gevşetici, ağrı kesici ilaçlarla ağrılar dindirilmeye çalışıldı. Dolayısıyla hastalıkların kalıcı hasarlar oluşturmalarına engel olunamadı. Sevk ve sürgünler de uzun süreli tedaviye engel oldu. Söz konusu hastalıklar her günümün ağırlı sızılı geçmesine neden oluyor. Günlük olarak revirden ağrı kesici iğneler yapmak durumunda kalıyorum. Bulduğum cezaevinde hastaneye sevk edilmede bir sorun yoksa da bu tedavi olduğum anlamına gelmiyor. Yani sağlık hizmeti alınabiliyor denemez daha ziyade ilaçla yanıt olunmaya çalışıyor. Örneğin kaburga kırığı ağrısıyla hastaneye sevkim yapılıyor. Sevk edildiğim bölüm beni psikiyatriye sevk ediyor. Buna benzer örnekleri çoğaltmak mümkün. Böylesi hastalıkları taşıyan birinin yaşamının nasıl olacağını tahmin edebileceğinizi düşündüğümünden bunların yaşamıma olumsuz etkilerinden ayrıca bahsetmek istemiyorum. Tekrardan emeği geçenleri selamlıyor, teşekkürlerimi sunuyorum.

29 OCAK 2017 TARİHİNDE YAPILAN GÖRÜŞMEDE HASTA TUTSAK ULAŞ DENİZ'İN KENDİ EL YAZISIYLA SUNMUŞ OLDUĞU MEKTUPTAN;

Merhabalar. Ben 2004 yılında tüberküloz hastalığı geçirdim. Bir ay Van 100. Yıl Üniversitesi Hastanesi'nde tedavi gördüm. Belirli bir süre sonra tekrar hastalığım nüfus etti. Ankara Senatoym Hastanesinde 2005 yılında tekrar tedavi gördüm. 2 yıl ilaç tedavisi gördüm. Günde 10 adet ilaç alıyordum. 2012 yılında cezaevine girdim. 2014 ayının Kasım ayında hastalığım tekrar nüfus etti. Tekrardan Ankara'ya sevk edildim. Yaklaşık 3 ay mahkum hasta bölümünde ilaç ve iğne tedavisi gördüm. Hastaneden cezaevine sevk edildim. Bir ay içinde hastalığım tekrar nüfus etti. Hastaneye yatırılıp tekrar tedavi görmem gerekirken ağırlaştırılmış müebbetlilerin kaldığı hücreye konuldu. Bu benim tedavimi daha da zorlaştırdı. Hücreye konulmam doktor raporu ile gerçekleşti. Oysa doktorun bu yönlü bir rapor vermemesi gerekirdi. Kısacası daha 5 yıl cezaevinde kalacağım. Şuan hastalığı atlatmış durumdayım. Kronik bir hastalık olduğu için akciğer hastalığı olduğu için bu koşullarda iyileşeceğimi zannetmiyorum. Genel olarak beslenme isteyen bir hastalıktır. Cezaevinde çoğu yemeği tüketemiyorum. Bu da beni zorluyor.

Hasta tutsaklar konusunda hassasiyetinizden dolayı teşekkür ediyor selam ve sevgilerimi sizlere gönderiyor, çalışmalarınızda başarılar diliyorum.

29 OCAK 2017 TARİHİNDE YAPILAN GÖRÜŞMEDE HASTA TUTSAK AHMET KARAGÖZ KENDİ EL YAZISIYLA SUNMUŞ OLDUĞU MEKTUPTAN;

Merhaba,

Öncelikle her anlamda iyi ve sağlıklı olmanızı diliyor, selam ve sevgilerimi gönderiyor çalışmalarınızda başarılar diliyorum.

Sağlık durumum ile ilgili olarak kısaca sizleri bilgilendirmek istiyorum.

Muş'un Bulanık İlçesine bağlı Rüstem Gedik köyünde 1969 yılında dünyaya geldim. 1994 yılında tutuklandım. Bu süreye kadar da hükümlü olarak kalmaktayım.

Fiziki rahatsızlığımdan bahsedecek olursak 2011 yılından beri ülserim var. 2015 yılından beri de bağırsaklarımda sıkıntı var.

Bunun için 4 kez endoskopi yaptım. Bunlar için her gidişimde ilaç veriliyor. Artık ilaçları gerektiğinde kullanıyorum. Bu tedavide sıkıntı yok ancak bel fitiği için tedavim yapılmıyor. Bunun için hastaneye her gidişimde önceleri ağrı kesici ilaçlar veriliyordu. Oysaki bu ilaçlarım mide ülseri olan hastalar için uygun olmadığı ilaçların kullanma kılavuzunda yazıyordu. Kurum doktoruna (Cezaevi reviri) ilaçları gösterdiğimde o d bu ilaçları kullanamayacağımı onun yerine iğnenin daha iyi olacağını belirtti. Velhasıl bu sefer iğne için hastaneye gittiğimde hastanedeki doktor iğne yazacağını belirtti. Yalnız bana iğne verilmedi. Bu arada 2016 yılının şubat ayında çekirmiş olduğum MR sonucu bende bir kaç fitik olduğunu, bunun içinde ameliyat olacağımı öğrendim. Bunun üzerine ameliyat olacağımı belirttim. Aradan bir hafta geçmeden sağlıkçı geldi. Bu seferde doktorun fizik tedavi olacağımı söyledi. İkisini de kabul etmeme rağmen ikisi de uygulanmadı. Bunun üzerine SEKA devlet hastanesine gittim. Doktor dosyama bakarken doktor tedavi sırasında kelepçemi açmadığı gibi muayene de etmedi. Beni muayene odasından kovdu. tıp etiğinden nasibini almayan doktor düşmanca tavır sergiledi. Asker beni odadan çıkardı. İki kez bakanlığa bu durumu yazsam da sonuç alamadım. Bu sefer talebim üzerine tıp fakültesine gitti. Orada ki doktor hem mahkum koğuşunun olmadığı hem de bir operasyona gerek olmadığını belirtti. Talebim olmaksızın beni SEKA' ya götürdüler. SEKA'daki doktor daha önceden bakanlığa şikayet ettiğim doktormuş. Daha önceden bana verilen ağrı kesicileri istememe rağmen yazmış ancak ben kullanmadım. En son Aralık 2016 da fakülteye gittim. Orada yaptığım ikinci MR sonucu doktor 10 seans fizik tedavi yazdığını söyledi.

Bunun için daha sonra SEKA' ya götürüldüm. SEKA yine sadece dosyama baktı, MR'da bir sorunun görünmediğini bir şeyimin olmadığını belirttim bana bakmadı. Ben de revire çıkıp sordum. Revir Doktoru Dosyama bakarak Fakültenin 10 seans verdiğini SEKA'nın bunu uygun görmediğini belirtti. Tüm bu yaşananların üzerine son çekilen MR'ın CD'sini bir dilekçe ile istedim. Ailem aracılığı ile dışarıdan bağımsız doktorlarca incelenmesini istedim. Ancak dilekçeme yanıt dahi vermediler. Tedavimin yaptırılmamasının nedeni cezaevinin idaresinden kaynaklıdır. Kanımca bu konuda bakanlığa 2 kere şikayet etmemden dolayı idare böyle davranıyor. Tamamen

düşmanca ve hiçbir hukukla bağdaşmayan bir durumudur. Tüm bu yaşananların bu kadar ayrıntılı yazmamın sebebi yaşadığımız sıkıntıları ortaya koymak içindir. Bizim yaşadığımız sorunlara ilişkin emeğinizi, çalışmanızı çok anlamlı buluyor teşekkürlerimi iletiyorum. Bu konuda size başarılar diliyorum.

Özgür yarınlarda buluşmak dileği ile.

29 OCAK 2017 TARİHİNDE YAPILAN GÖRÜŞMEDE MUTLAK TOZUN' NUN HASTA TUTSAK KENDİ EL YAZISIYLA SUNMUŞ OLDUĞU MEKTUPTAN;

Merhaba

Öncelikle selam ve sevgileri sunuyor çalışmalarınızda başarılar diliyorum.

Sağlık durumumuzu merak edip öğrenmek istemişsiniz. Bu husus ile ilgili biraz kendimden bahsedeyim. 1993 yılında gözaltına alındım o zamandan beridir zindandayım. Gözaltına alındığımda fiziki bir rahatsızlığım yoktu. Gözaltında kaldığım 29 gün boyunca her türlü işkenceye maruz kaldım. Bu işkenceler sonucu vücudumda ağır yaralar oluştu. Vücudum yara bere içinde tedavi edilmeden cezaevine gönderildim. Cezaevindeyken sadece bir kaç kez revire çıkarıldım. 1994 yılında Erzurum Cezaevi'nin geneline çok kapsamlı asker saldırısı gerçekleşti. Bu saldırılarda yüzlerce arkadaş ağır yaralandı. Bazı arkadaşlarda şehit düştü. Bende bu saldırılardan payıma düşeni aldım. Bedenimdeki yaralar daha da derinleşti. Mesela dişlerim kırılmıştı. Tedavisi yapılmadığından şuan ağzım komple yaralı ve iltihaplıdır. Zindan da bulunduğum yaklaşık 24 yıl boyunca uzun süreli olarak hastane de yatıp tedavi olmadım. Sadece doktora gidip geliyorum. Aldığım tedavi de sadece ilaç tedavisi olmuştur. Şuana kadar bende çıkan rahatsızlıkları şöyle sıralayabilirim. gözlerde bozulma ağız iltihabı, kalp kapakçıklarında yetmezlik, hemaroid, gastrit ve ülser, akciğerlerde iltihaplanma, kaslarda gevşeme, yumurtalıklarda kist çıkması ve romatizma... Bir çok hastalığım düzenli, tedavi olmamı gerektirdiği halde maalesef o imkânlardan çoğu zaman yararlanamıyoruz. Bu da var olan rahatsızlıkları derinleştiriyor. Oysaki tedavi olma hakkı temel bir insan hakkıdır. O hakkımız da gasp edilmektedir.

Yukarıda bahsettiğimiz rahatsızlıkları da ek de size gönderiyorum.

Çalışmalarınızın çok anlamlı ve değerli olduğuna inanıyorum. Başarılar diliyorum.

BAKIRKÖY KADIN KAPALI CEZAEVİ İNFAZ KURUMU

10.02.2017 TARİHLİ GÖRÜŞMEDE TARAFİMİZE VERİLEN BİLGİLERE GÖRE;

1- Cezaevlerinde yaşanan hak ihlallerine karşı itirazlarımızın tamamına disiplin soruşturmaları açılarak karşılığında hücre cezaları başta olmak üzere farklı türlerde disiplin cezaları ile yaptırım uygulanmaktadır.

2- KHK düzenlemelerinden sonra cezaevi idaresinde çalışan bir çok personelin keyfi uygulamalarına maruz kalıyoruz. Bunların birçoğu işkenceye varan uygulamalardır.

3- Personelin açık provokasyona açık uygulamalarına maruz kalıyoruz.

4-Hastane sevklerinin iyice zorlaştırılması ve hastaneye sevk edilip tedavi sırasında jandarmanın da tedavi odasında bulunması ve kelepçeli tedavi uygulamasının dayatılması,

5- Isıtma sisteminin yeterli olmaması ve kullandığımız suların ise aşırı paslı olması ve idare yapılan başvurularının sonuç kalmaması,

6- Yemeklerin hep aynı çeşit yapılması, kötü yapılması ve çok yağlı olması,

7- Kitap, kıyafet, iç çamaşırı, çorap ve benzeri ihtiyaçların sayılı verilmesi kimi zaman hiç verilmemesi,

8- Sürgün ve sevk edilenlerin Kantin de var denilerek temel ihtiyaçlarının ve kıyafetlerinin hiç verilememesi,

9- Ağır Hasta tutsakların tıbbi malzemelerin yanlarına verilmemesi,

10- Hastane sevklerinin ve Mahkeme günlerinin aynı güne denk getirilmesi

10.12.2016 TARİHLİ GÖRÜŞMEDE KENDİ EL YAZISI İLE TARAFİMİZE VERİLEN TUTUKLU FELEK GÜN' NÜN YAŞAM HAKKI İHLALİ; (BAKIRKÖY)

Yaklaşık 7 yıl önce Hepatit B ilerlemiş hali Siroz' un başındayken hastalığımı fark ettim. Uzun bir tedavi sonrasında hastalığımı kontrol altına alabildim. 21 günlük gözaltı süresi boyunca her gün kullanmak zorunda olduğum ilaçlar verilmedi. 44 gündür getirildiğim cezaevinde ise revir doktoruna iyi olmadığımı söylediğim halde tedavi gördüğüm hastaneye sevk edilmedim. Tedavi sürecim şuan durdurulmuştur. Cezaevi koşullarında hastalığımın beni zorladığı ve stres yarattığını ve bu stres ve sıkıntının aktif olan hastalığımı tetiklediğini belirtmek istiyorum

ŞUBAT 2017 TARİHLİ GÖRÜŞMEDE KENDİ EL YAZISI İLE TARAFİMİZE VERİLEN HÜKÜMLÜ SÜREYYA BULUT'UN YAŞAM HAKKI İHLALİ; (BAKIRKÖY)

1975 yılında Iğdır' da doğdum. 1994' de tutuklandım. PKK üyeliğinden tutuklandım. Müebbet hapis cezası aldım. 23 yıldır cezaevindeyim. Ciddi sağlık sorunlarım yaşamaktayım. Başımda şarapnel parçası bulunmaktadır. Ayrıca son yıllarda kist oluştu. Sık sık ağır baş ağrıları çekiyorum. Doktorlar başımdan olmam gereken ameliyatın riskli olduğunu dolayısı ile cezaevi koşullarında mümkün olmadığını belirttiler. Başımdaki şarapnel parçasından dolayı ir gözüm görme yetisini kaybetti. Diğer gözüme göre yetisi de giderek azalıyor. Sağlıklı koşullarda tedavi olabileceğim şansım olsaydı gözümü kaybetmeyebilirdim. Ancak şimdi diğer gözüm de kaybetme riski ile karşı karşıyayım.

Her iki ayağımda ve kolumda şarapnel parçaları var. Özellikle diz kapağımdaki parçalardan dolayı yürümekte zorluk çekiyorum. 23 yıldır bu sağlık sorunlarım ile birlikte cezaevi koşullarında yaşıyorum. Sağlıklı tedavi koşullarında tedavisi mümkün olan sağlık sorunlarım cezaevi koşullarında daha da ilerledi.

En küçük ve en hafif rahatsızlığımda bile insan bir sürü engel ve kısıtlama ve keyfi uygulama ile karşılaşabiliyor. Ve nihayetinde tedavi olamıyorken ağır sağlık sorunları olan insanların tedavi olması mümkün değildir. Hastaneye sevk yapılması ayları buluyor. Hastaneye sevkler ring aracı ile yapılıyor. Ring denilen araç penceresi olmayan, havasız, çelikten yapılmış kapalı bir kutudur. Hasta tutukluların durumu ne kadar ağır olursa fark etmez. Bu araç dışında başka şansı yok. Eller kelepçeli bir şekilde bu kapalı kutuda hastaneye gitmek başlı başına bir çeşit işkencedir. Hastanede çoğu zaman muayyende kelepçe çözülmemesinden ya da askerin dışarı çıkmamasından dolayı muayyene olamadan geri gelmek zorunda kalıyoruz bazen de keyfi bir şekilde saatlerce ring aracında bekletilip doktora dahi gözümünden geri getirile durumu oluyor. Yine cezaevi koşulları hijyen ve beslenme koşullarında son derece sağlıksız. Cezaevlerinin gerek mimari yapısı gerekse devrede olan zihniyet boyutu her yönü ile sınırlandıran, kısıtlayan elverişsiz ve gayri insani yapı ve işleyiş söz konusudur. Geline baskılara, saldırılara ve gayri insani uygulamalara karşı sık sık açlık grevlerine girmek zorunda kalıyoruz. Kısacası cezaevi koşullarında bırakalım tedavi olmayı var olan sağlık sorunları daha da ağırlaştırıyor. Doktorun yaklaşımı da tutsaklara olan bakış açısına göre değişiyor. Çoğu zaman yüzeysel ve geçiştiren bir yaklaşımı oluyor. Bazıları da söz ve davranışlarında açık açık bunları niye tedavi ediyoruz ki diyerek milliyetçi, ırkçı zihniyetlerini ortaya koyuyor. Ayrıca 2004-2014 yıllarında "VERNİKO-KORSAKOF" tanısı konularak içeride kalamaz tanısı konulmasına rağmen savcı 1 toplum güvenliği açısından tehlikelidir." Gerekçesi bırakmadı.

EDİRNE CEZAEVİNDE HÜKÜMLÜ OLAN AHMET MAMO TARAFINDAN GÖNDERİLEN MEKTUP VE SAĞLIK RAPORLARI YAŞADIĞI HAK İHLALLERİ;

Merhaba,

Ben

01.01.1985 tarihinde Rojava' nın Afrin Kentinin Reco kasabasının Banike Köyünde doğdum. 2010 yılında tutuklandım. 2014 yılında da Ağırlaştırılmış müebbet hapsine çarptırıldım. Tutuklandığımda yaralıydım. Yaralarım iyileşmeden Batman M tipine götürüldüm. Cezaevlerinde yaralarımın tedavisi çok zordu. tedavi koşullarım keyfi şekilde oluşturulmadı. Batman Cezaevinde 4,5 yıl kaldıktan sonra Diyarbakır D tipinde Cezaevine sürgün edildim. Orada da 11 ay kaldıktan sonra da Edirne T tipine 2016 Şubat ayında sürgün edildim. Halen Edirne Cezaevinde kalmaktayım.

Yaşadığım Sağlık sorunlarım; Gözaltına alındığım sırada yaralı ele geçirildim. Olay esnasında göğsümde ve ayaklarımdan aldığım yaralar ile kafama askerlerin vurduğu taşlardan dolayı hasarlar var. Göğüs ve ayağımdan mermi ile yaralanmıştım. Askerlerin kafama vurduğu taşlardan sebep kafatasım kırıldı ve beyin kanaması geçirmeme neden oldu. başımda ve vücudumda geçirdiğim ameliyatlardan sonra tarafıma hiçbir rapor verilmedi. Sadece beni Ameliyat eden doktor tarafıma " sen yarım saat geç gelseydin hayatını kaybedecektin" demesini hatırlıyorum. Şuan ki halimde sağlık sorunlarım riskli ve tekrar sağlık durumum ağırlaştırabilir dedi.

Yine beynimde oluşan hasar için 2 ayda bir kontrole gitmem gerekiyor. bu kontrollerim Batman ve Diyarbakır' da düzenli olarak yapılıyordu. ancak Edirne Cezaevi idaresi tüm ısrar ve girişimlerine rağmen 8 aydır beni kontrole çıkarmıyor. Oysa bu durumumdan dolayı yere yığılmalar yaşadım. Cezaevi koşullarında tedavim gerçekleşmedi. 8 aydır tedavi edilmemekteyim. Cezaevinde tek başıma kalmam büyük sıkıntılar yaşıyorum. Çünkü yere düşmeler ve kendimden geçmeler yaşıyorum. Üçlü odalara bir arkadaşım ile kalma girişiminde bulundum ve Edirne Devlet Hastanesi'nde heyetin karşısına çıktım ancak üç kişilik oda da kalmam için rapor verilmedi. Sadece filmler çekilip tek başıma kalma yönünde karar verildi. Bu yönde yasal başvurularımdan da sonuç alamadım.

Elimde olan raporlar, cezaevine giriş raporları ve kontrol raporlarıdır. Esas Ameliyat raporları birçok kez istememe rağmen tarafıma verilmedi.

Sağlık sorunlarımın ağırlığı devam ediyor.

Başarılar dilerim. Selam ve Saygılarımla.

EDİRNE CEZAEVİNDE HÜKÜMLÜ OLAN SERDAR ARSLAN TARAFINDAN GÖNDERİLEN MEKTUP' DA SAĞLIK SORUNLARI VE YAŞADIĞI HAK İHLALLERİ;

Sağlık durumuma ilişkin bilgilendirmem: İsmim Serdar Aslan, 1973 Adıyaman, Besni doğumluyum. Müebbet hükümlüyüm, 21 senedir zindandayım. Yaşadığım sağlık sorunları şu şekildedir; Beyin damarlarında pıhtılaşmadan kaynaklı tıkanma ve lezyon, böbrekte iki adet kist oluşumu ve belli aralıklarla iltihaplanma, astım ve nefes darlığı problemi yaşama, Hepatit B, bel ve boyun fıtığı, kronik sinüzit, kronik faranjit. 1996 yılındaki işkenceden kaynaklı işkenceden kaynaklı göğüs kafesini birbirine bağlayan kemikte çatlama, 2008 yılında tümör oluşumundan kaynaklı safra kesesinin alınması. Tüm bu sağlık sorunlarıma ilişkin revirdeki dosyamda ilgili evraklar bulunmaktadır. Tarafıma verilmesine dönük yaptığım başvuruya halen yanıt alabilmiş değilim.

Hapishane koşullarının yaşadığım sağlık sorunlarına etkisine ilişkin şunları belirtebilirim. Gerek hapishanelerin mimari yapısı ve şartları gerekse de politik tutsak olmamdan kaynaklı yaklaşımlar göz önünde bulundurulduğunda bir hasta tutsağın durumu iki boyutlu olumsuz etkilenmektedir. Politik tutsak olmamdan dolayı zaman zaman ideolojik ve siyasi tutumlarla karşılaşabilmekteyim. Bu yaklaşım kendisini ırkçı ve milliyetçi tutumlar biçiminde dışa vurmaktadır. Kimi zaman hastanelerde kelepçelerimiz açılmamakta, biz de kelepçeli muayeneyi kabul etmediğimizden dolayı tedavi olmadan geri dönmek zorunda kalmaktayız. Doktor seçme imkanımız olmadığı için her seferinde hastane sevklerinde farklı bir doktor ile karşılaşabilmekteyiz. Bundan kaynaklı hastalığın takibi yapılamamaktadır. Her doktor kendine göre bir teşhis ve tedavi uygulamakta ya da aynı prosedürü en baştan yeniden başlatmaktadır. Örneğin böbreğimde iki adet kist olmasına ve uzun süredir ağrı, iltihaplanma yaratmasına rağmen halen net bir teşhis ve tedavi süreci başlatılamadı. Genel geçer ilaçlarla iltihap giderilmeye çalışılmaktadır. Bulduğumuz hapishanede genelde revire stajyer doktorlar geliyor ve revir günü haftada sadece bir gün. Bu durum hem kronik hastalıkların takibinde hem de tedavisi hastaneyi gerektiren hallerde gecikmeye neden oluyor. Gecikmenin bir diğer nedeni ise hastane sevklerini (götürüp

getirme) dış güvenliğe bakan askerin yapmasıdır. Hastanelerde çekilen MR, tomografi, ultrason, röntgen filmi, kan tahlili vb. sonuçlara ilişkin bize doğrudan bilgi verilmemektedir. Bu konulara ilişkin hastanedeki ilgili doktor ne söylemiş, nasıl bir teşhis koymuş, nasıl bir tedavi önermiş doğrudan öğrenme imkanımız olmuyor. Sonuçlar revire gönderiliyor. Doğrudan öğrenmek için tekrar revire çıkmamız ve tekrar ilgili doktora ulaşmak için sevk almamız gerekiyor. Bir diğer olumsuzluk ise özellikle kronik rahatsızlıkların kontrolü ve takibi için hastaneye gidildiğinde çoğu zaman hapishane tarafından hastaneye gönderilmesi gereken hastalığa ilişkin rapor ve tedavi sürecine ilişkin evrakların bulunduğu dosya gönderilmiyor. Doktor hastalığa ilişkin önceki tedavileri bilmeden o anki duruma göre tedavi etmeye, teşhis koymaya çalışıyor. Hastalığa ilişkin bilgi ve belgeler (MR, tomografi, ultrason, kan tahlili, doktor raporları vb.) istediğimizde de ne bize ne de ailemize veriliyor. Hastanın en doğal bilgilenme hakkı ihlal ediliyor.

Hapishanede hastalıkları olumsuz etkileyen bir diğer boyut ise hapishane mimarisi ve şartlarıdır. (Betonarme, hijyenik olmayan yapı, hava alma sorunu, ısınma, nem, beslenme sorunu vb.)

Kronik hastalıklarına ilişkin, beyin damarlarındaki tıkanma için şu an kan sulandırıcı bir ilaç tedavisi uygulanıyor. Belli aralıklarla kontrol edilmem söylendi. Böbrekteki kist içinde iltihap kesici kimi ilaçlar verildi. Belli aralıklarla kontrol edilmem söylendi. Hepatit B için 6 ayda bir kan tahlili yapılıyor. Hastalık durumuma ilişkin öz olarak son durum bu şekildedir.

F Tipi Cezaevi - Edirne

EDİRNE CEZAEVİNDE HÜKÜMLÜ OLAN ERHAN ÖZEL TARAFINDAN GÖNDERİLEN MEKTUP' DA SAĞLIK SORUNLARI VE YAŞADIĞI HAK İHLALLERİ;

Merhaba,

Ben Erhan Özel, 1977 Muş Malazgirt doğumluyum. 8 yıldır cezaevindeyim. 11 yıl daha cezam var. 20 yıldır kronik kalp ve yüksek tansiyon hastalığım var. 1999 yılında AORT KOARKTASYONU'nda operasyon oldum ve Aort sten implatasyonu uygulaması yapıldı. Cezaevinde olduğum süre zarfında zaman zaman rutin takip olsa da hastalığın düzeyi, aşaması ve aciliyetine göre bir tedavi süreci olmadı. Genelde medikal tedavi diye geçirildi. En son 2014 yılında Trakya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde hastalığın ilerlemeye ve önemi açısından Siyami Ersek Koşuyolu Kalp Hastanesi'ne sevk yapılmış. Ancak bu hastanelere şimdiye kadar götürülmedim. Tekirdağ Cezaevi'nden, Edirne F Tipi'ne sürgün edilmem nedeniyle yarıda kalan tetkikleri burada yapmaya çalıştım. Edirne Devlet Hastanesi yaptığı bilgisayarlı anjiyografi sonucunda damar daralması ve tıkanması ameliyat olduğum dönemi aştığını, ameliyat olmam gerektiği doktor tarafından söylendi ve rapor yazıldı. Sevkim Trakya Tıp Fakültesi'ne yapıldı. Tam 4 ay gidip gelmek durumunda kaldım. İlkın yanlış bölüme sevkim yapıldı. 20 yıldır tedavi gör-

düğüm kardiyoloji bölümünden kalp damar bölümüne sevkim yapıldı. İlk sevkte kelepçe açılmadığı için tedavi olamadım. Bir ay sonra gittiğim devlet hastanesinde yapılan bilgisayarlı anjiyografi CD'si istendi. Bunun sonucunda bir ay sonra gittiğimde cezaevi sağlık personeli "CD yok" dedi. Hastalık serüvenimi anlatınca kalp damar servisi "bizimle alakalı bir durum yoktur" dedi. Tekrar sevkimi kardiyolojiye çıkarttım. Kardiyolojide ultrason aşamasında kelepçemi açmayan doktor tarafından muayene oldum. Tüm bu aşamalardan sonra hastane konseyi karar alarak beni yeniden İstanbul Siyami Ersek Kalp Hastanesi'ne sevk etti. Günlük olarak 3 ilaç alıyorum. Vasoxen 5 mg, plus 20 mg/12.5 mg ve caraspin 100 mg ilaçlarını alıyorum. Şu an yine İstanbul'a sevki bekliyorum. Hastalığının genel durumu böyledir.

Cezaevi koşulları ve tedavi aşamalarında karşılaştığım sorunlar kısaca şöyledir: Özellikle 2 yıldır karşılaştığım sorunlar başta doktorların hastaların durumlarını geçiştirmesi, ilaçları al bir şey olmaz gibi yaklaşımlarının olması, bizden çok cezaevi sağlık personelini dinlemeleri, son aylarda muayenede kelepçenin açılmaması ve doktorun kelepçe açılmadan da şikayetlerini söyleyebilirsin yaklaşımı diğer bir engelleyici husustur.

Hastalığın geldiği düzeyi, önemini gözardı etmeye yetiyor. Bunlar olmayınca zaten tedavi olmuyorsun. İstedğin insani tedavi koşullarına ulaşamıyorsun. İlaç ile geçiştirilince ne hastalığın aşaması ne de zamanında alınan gereken müdahaleyi görebiliyorsun. Tüm bunlar tedaviyi aksatan tutsağı moral ve ruhsal anlamda etkileyen (olumsuz) faktörlerdir. Birkaç somut örnek vereyim Trakya Hastanesi Tıp Fakültesinde yapılan ANJİYOGRAFİ CD' sini istediler izleyip daha sağlıklı kararlar vereceğini söyledi ama cezaevi sağlık personeli, CD yok dedi. Doktor da yapılan tetkikin CD' sini istiyorum demedi. Sonra kafasına göre karar veriyor ve bu şekilde karar veriyor.

Kelepçeyi açmıyor. Kalp gibi ağır hastaya bu şekilde yaklaşabiliyor. Tekrar hastaneye gittiğimde aynı şekilde dosya ve CD yine verilmedi. Sadece boş bir sevk kağıdı var bunun dışında herhangi bir evrak bizler için tutulmuyor. Tüm bunlar hastalığı etkileyen hususlardır. Yine hastaneye gittiğinde "doktor yok, sonra gel " vb nedenlerle tedavi olamadan cezaevine geri götürülüyoruz.

Sevkler keyfi şekilde bekletiliyor ya da iptal ediliyor. 6 aydır cildiye sırasını bekliyorum. Göz doktoru en son yine kelepçesiz muayene yapmam dedi. Böyle bir durumda nasıl tedavi edilir. Doğrusu insan hiç hastaneye bu koşullarda gitmek istemiyor. genellikle bir çok tutsak bu koşulları yaşayacağını bildiğinden hastaneye gitmeyi bile istemiyor ve gitmiyorlar da.

Cezaevi iç mimari konusuna girmeyi çok doğru bulmuyorum. Yapılan uygulamalar katliam boyutunu gösteriyor. Bir halk toplu olarak yok edilmek isteniyor. Herkesi cezaevine tıkmak istiyorlar. En önemli husus cezaevi yönetimi sağlık raporlarını bizlere vermiyor ve bizden gizliyorlar. Bu hangi akla ve mantığa sığar. Buna dair neden bir açıklama yapılmıyor. Selam ve Saygılar.

EDİRNE CEZAEVİNDE 24.02.2016 TARİHİNDE SAMİ GEYLANİ VE ALİ KURT, ABUZER DOYMAZ İLE YAPILAN GÖRÜŞMEDE TARAFIMIZA AKTARILAN BİLGİLER;

Cezaevine her gelen ilk geldiğinde parmak izi ve fotoğraf vermektedir. Ancak son süreçte Adalet Bakanlığı tarafından gönderilen genelge gereğince yeniden parmak izi alınacağını söylemişlerdir. Parmak izinin hangi gerekçe ile tekrar alındığı sorulduğunda idare tarafından verilen cevap “ sadece genelge olduğunu “ dur.

İdare hiçbir gerekçe ileri sürmeden tutuklu ve hükümlülerden yeniden parmak izi alınması işlemini zorla ve işkence yaparak aldığı bilgisi alınmıştır.

Tutuklu ve hükümlülerden revire, hastaneye ya da mahkemeye sevk edilenler koğuş odalarına götürülmeden ya da “müdür seninle görüşmek istiyor” denilerek parmak izi işlemine götürülmektedir. Parmak izini bu şekilde vermek istemediklerini beyan eden tutuklu-hükümlülere işkence yapıldığı öğrenilmiştir.

İdare, Tutuklu-hükümlülere “İŞKENCE” nasıl yapılıyor?

Cevap: İdare parmak izi alınmasını bahane etmektedir. Bu amaçla tutuklu ve hükümlülere iletme yönelik olası yönelim öncesi antrenman yaptıkları kanaatindeyiz.

Cezaevine son gelen kurum müdürü grevine başladığından beri uygulamaların değiştiğini, rutin giden birçok uygulamanın kurum müdürü tarafından yasal mevzuatlarda yeri olmayan, güvenlik için hiçbir faydası olmayan uygulamaları işkenceye varan uygulamalara dönüştürmüştür.

Son atanan kurum müdürü başta mektup ve kitap komisyonunu kendi kadrosu ile yeniden düzenlemiştir. Bu sayede keyfi bir şekilde hiçbir mektup ve kitabın kendilerine verilmemesi sağlanmıştır. İçerden de özellikle yaşadıkları hak ihlalleri anlatan mektupların hiçbir kuruma gönderilmemektedir. ,

İdarenin fotokopi makinesi ile dışarıdan iki katı pahalı ücretle çektirdikleri belgelere bile şimdi yasaklı belge diye el konulmuştur.

Bizler tarafından yazılan kitap, makale, öykülerimize el konulmuştur.

Kütüphane ve ortak alan, sohbet hakkımız tamamen iptal edilmiştir. Oda değişimi artık yapılmamaktadır. Eski koşullara göre tecrit edilen durumumuz şimdi ki uygulamalarla bizler üzerinden fiziksel ve psikolojik şiddetle güçlendirilmektedir.

Güvenlik adı altında yapılan birçok uygulama kurum müdürünün keyfi bir şekilde tutuklu-hükümlülere işkence aracına dönüştürülmüştür.

Son uygulama “parmak izi” uygulaması adı altında birçok arkadaşımız işkence görmüştür.

Bunlardan ;

Astım hastası Muhammed Sait Kulu hastaneye gidip döndükten sonra parmak izi alınacak diyerek işlem odasına götürülmek isteniyor.

Buna karşı gelen Mehmet Sait Kulu' ya yönelik 15-20 infaz memuru koridorda yerde sürüklenerek götürülüyor. Mehmet ait Kulu'nun astım hastası olduğu bilinmesine rağmen diyaframından sıkılarak parmak izi alınmıştır. Diyaframdan sıkıldığı için nefessiz kalarak astım krizine giren Muhammed, acil hastaneye kaldırılmak zorunda kalıyor

Boza Açılan "müdür seninle görüşmek istiyor" denilerek odasından alınıp zorla parmak izi işlemine götürülmüştür. Parmaklarını açmak istemediği için tüm parmakları ezilmiştir.

İsa Kaya ve Ali Kurt, Mesut Pehlivan Telefon görüşme hakkını kullandıktan sonra parmak izi işlemine zorla götürülmüştür. Parmaklarına iğne batırılarak parmak izi alınmıştır.

Ahmet Mamo, parmak izi işlemi için yere düşürülüp ayakları ve kafası infaz memurları tarafından ezildi.

Necdet Ayna Vücudu yanık olduğu için parmak izi alınmayan biridir. Bu bilinmesine rağmen parmaklarına işkence yapılarak parmakları kanatılmıştır.

Nusret Kaya Bel fitiği olduğu bilinmesine rağmen belinden sertçe tutularak yere yatırılmış ve parmak izi alınmıştır. İnfaz memurunun bu işkencesinden dolayı şuanda yatalak durumda gündür ayağa kalkmamaktadır.

Atılan sloganların içeriği değiştirilerek haklarında sayısız disiplin soruşturmalar açılıyor.

Keyfi kısıtlamalar, baskılar, tecrit ve işkenceler defalarca Adalet Bakanlığı'na ve idareye yazılı başvurular yapılmışsa da başvurularına cevap alınmamıştır. Burada sesimizi duyuracağımız hiçbir alan bırakılmamıştır.

Koğuş odalarına asker ve infaz memurları birlikte aylık arama işlemi yapar. Ancak Abuzer Doymaz olarak ben ve odamda olan üç hükümlü ile birlikte infaz memurları tarafından keyfi baskına gelip arama yapmak istemişlerdir. Ancak baskına gelenler bizleri tahrik etmeye başlamışlardır. Hakaret ve sürekli provoke eden davranışlarda bulunmaktadır.

Baskın sırasın memurlar tarafından önüne gelen her şeye el konulmaya başlanmıştır. Bunların alınması hukuki değildir dediğim için üzerime saldırdılar. Benimle birlikte üç kişi daha darp edildi. Bülent Öztürk süngerli odaya götürüldü. Darp edilen bu arkadaş geldiğinde ayakta duramıyordu. O hali ile doktora götürülmesine bile izin verilmedi.

Bu keyfi uygulama ve işkenceye uğrayanlar olarak bir de hakkımızda disiplin soruşturması açılmıştır. Soruşturma konusu ise "kapiya masa konularak barikat kurmak istemişlerdir."

Soruşturma gerekçesi olarak bu gerekçeyi ileri süren idarenin ileriye yönelik bizlere ilişkin katliam hazırlıkları olduğunu düşündürüyor.

Her tutsak hakkında onlarca disiplin soruşturması var haksız yere infazlarımız yanıyor ve iletişim yasaklarına maruz kalıyoruz.

Yaşadıklarımızı anlattığımız mektuplara el konulmuştur. Durumumuzu gündeme getirecek iletişimlerimiz yasaklanmıştır.

Tüm bu sebeplerle 27.02.2017 tarihinde "Süresiz Açlık Grevi"ne giriyoruz.

Taleplerimiz

1. Kurum müdürü Haydar Ali Ak ve cezaevi yönetimini, mektup ve okuma komisyonu görevi kötüye kullanmayı bırakmasını,
2. İşkencelerin durdurulması,
3. Defter, Kitap ve insani ihtiyaçlara el konulmasının durdurulması, el konulanların iade edilmesi,
4. Güvenlik adı altında mevzuatlara aykırı keyfi tecrit uygulamalarına son verilmesi,
5. Tutuklu-Hükümlülerin ayrı koğuşlara yerleştirilmelerinin durdurulması,
6. Oda değişiminin durdurulmasının kaldırılması,
7. Ortak alanlar ve spor faaliyetleri, sohbet hakkı, kütüphane haklarının kendilerine iade edilmesi,
8. Sağlık koşulları ve tedavi hakkının insani düzeye ulaştırılması,
9. Keyfi sebeplerle hakkımızda açılan disiplin soruşturmalarına son verilmesi,

Açlık grevine girenler ilk başta 6 kişi girmiş olup ikinci grup olarak 6 kişi daha süresiz açlık grevine gireceğiz. Toplam 15 kişi daha süresiz açlık grevine gireceğimizi duyuruyoruz.

TEKİRDAĞ 2 NO'LU F TİPİ CEZA EVİNDE YAŞANAN HAK İHLALLERİ

- 1) Mehmet Ümit, Sabır Alabalık, Ferhat Yıldırım'a işkence yapıldı.
- 2) Ahmet Özkan (Osmaniye T Tipinden sürgün geldi) çıplak arama bahanesiyle işkenceye uğradı.
- 3) Şehmus Kalır (İnebolu'dan sürgün geldi) isteği dışında bir odaya konuldu. Çıkmak istediğinde de "ölsen de seni çıkarmayacağız" denilerek işkence ile tehdit edildi.

- 4) Keyfi olarak tutuklu-hükümlülere en üst sınırdan disiplin soruşturmaları açılıyor. Tutuklu-hükümlülerin infazı yakılmak isteniyor. Tahliye olmalarına engel olunuyor.
- 5) Defalarca hasta tutuklu-hükümlüler dilekçe yazmalarına rağmen revire çıkarılmıyor, tedavi edilmiyor.
- 6) Tutuklu-hükümlülerin dilekçelerine cevap verilmiyor.
- 7) Tutuklu-hükümlüler sorunlarını kurum müdürü ile görüşmek istemesine rağmen olumsuz yanıt veriliyor, kurum müdürü tutuklu-hükümlülerle görüşmüyor.
- 8) Cezaevinde tüm hak ihlalleri, işkence, kötü muameleler Adalet Bakanlığına dayandırılıyor. Cezaevi idaresi "Adalet Bakanlığından talimat aldık, ona göre uygulama yapıyoruz" diyor.
- 9) Başka cezaevlerinden gelen -sürgün edilen hükümlü-tutukluların eşyaları verilmiyor.
- 10) Tutuklu-hükümlüler Adalet bakanlığının 10 saatlik faaliyet(sohbet, spor) hakkından yararlandırılmıyor. Haftada 1 saat spor, 2-3 saat sohbet dışında faaliyete çıkarılmıyor. Farklı gerekçelerle engellendiği gibi, uygulanmıyor.
- 11) Tutuklu-hükümlülerin faaliyet grupları değiştirilmiyor. Akrabaların birbirini görmesi engelleniyor.
- 12) Kurs-hobiye tutuklu-hükümlüler çıkarılmıyor.
- 13) Ağırlaştırılmış müebbetler iyi hal gerekçesiyle günde sadece 1 saat havalandırmaya çıkarılıyor. Ağırlaştırılmışlar birbirinden uzak hücrelere konulup , tek bırakılarak birbirini görmeleri ve faaliyete çıkmaları engelleniyor.
- 14) Mektup, fax vb. dışarı çıkmasına izin verilmiyor, keyfi olarak el konuluyor. İletişim hakkın engelleniyor.
- 15) Aynı cezaevinde bulunan Ferhat Yıldırım ve Halil Yıldırım kardeş olmalarına rağmen iç görüş yapmaları engelleniyor, birbirlerini görmeye engel çıkartılıyor.
- 16) Keyfi olarak sürgünler yapılıyor. En son 16 tutuklu-hükümlü Edirne F Tipine, 3 kişi de Kırıklar-İzmir F Tipi cezaevine sürgün edildi.
- 17) Cezaevi girişinde çıplak arama dayatılıyor.
- 18) Aramalarda tutuklu ve hükümlülerin eşyaları dağıtılıp rastgele etrafa atılıyor.
- 19) Şehmus Kalır, kalp hastası bir tutuklu, buna rağmen ve hayati riski olmasına rağmen verilen 11 günlük hücre cezası nedeniyle tek kişilik hücreye konuldu. Hayati riski var.
- 20) Tutuklu-hükümlülerin odaları kendi istekleri dışında değiştiriliyor.

21) Muhammed Güven 2 aydan fazladır tek başına, tek bir odada keyfi olarak tutuluyor. Aynı davadan tutuklular olmasına rağmen ne kimsenin yanına gitmesine, ne de onun kimseyi görmesine izin veriliyor. Tecrit ediliyor.

22) Hasta tutuklu-hükümlülerin yatakları çok eskimiş olmasına rağmen değiştirilmiyor.

23) Keyfi olarak hasta tutuklu-hükümlüler açık spor sahasına çıkarılmıyor. Temiz hava almaları engelleniyor. Tutuklu hastalar dar ve havasız bir yere çıkarılıyor.

24) Ferhat Yıldırım ve Halil Yıldırım tutuklu iki kardeştir. Ferhat Yıldırım en son İzmir-Kırıklar F Tipine sürgün edildi, mağduriyet yaratıldı.

Selam ve Saygılar

10/17/2016 TEKİRDAĞ 2 NOLU F

TEKİRDAĞ 2 NOLU F TİPİ CEZAEVİNDE, 02.03.2017 TARİHİNDE SEZGİN BAŞER, SEDAR ŞAHİN İLE YAPILAN GÖRÜŞMEDE AKTARILANLAR:

Cezaevlerine girişlerde çıplak arama dayatması yapılmaktadır. Bu uygulamanın insanlık onuru ile bağdaşmadığını, bu uygulamayı kabul etmediklerini beyan edenlere işkence yapılarak alındığı beyan edilmiştir.

Son bir yıldır ortak alan, sohbet hakkı, oda değişimi, spor faaliyetleri ve bir çok yasal hakkın keyfi şekilde ellerinden alındığı beyan edilmiştir.

Hasta olanlar keyfi şekilde ya da koşulların yeterli olmadığı gerekçeleri ile hastaneye geç götürülüyor. Hastaneye götürülenler ise kelepçeli muayyene yapıldığını, doktorların ırkçı yaklaşımlarına maruz kaldıklarını, yanlış teşhis ve tedavi uygulandığını beyan etmişlerdir.

Mektuplar gelmiyor, dışarıya gönderilmek istenenler ise gönderilmiyor.

Yaşanılan hak ihlalleri, hiçbir şekilde avukatlara ve dahi hiçbir kuruma ulaştırılmasına izin verilmiyor.

Bir yıldır bir çok kez keyfi şekilde odalara yapılan baskınlarda infaz memurları tarafından hakarete uğruyor ya da provoke edilen arkadaşlar süngerli odaya götürülerek kendilerine işkence edilmiştir.

Sayımları psikolojik işkenceye dönüştürülmüştür.

İnsani ihtiyaçları karşılayan malzemeler, kıyafetlere el konuluyor.

İdareye sayısız dilekçe verilmesine rağmen hiçbir cevap verilmiyor.

Mahkemelere ve savcılığa ulaştırmak istenilen dilekçeler dahi alınmıyor.

Adli Tıp Raporları ve Sağlık Raporları verilmiyor.

“Yaşadığımız koşullar düzeltilmezse Açlık grevine başlamaktan başka çaremiz kalmamıştır. Çünkü hiçbir şekilde yaşadığımız sorunlara cevap alamamaktayız.”

Kandıra 1 Nolu F Tipi Cezaevinde bulunan Sekvan Tangüner, Adem Şirin ve Cezmi Kartal'ın yaşanan hak ihlalleriyle ilgili mektubudur:

Merhaba değerli Özgürlükçü Hukukçular Derneği,

Öncelikle en içten selam, saygı ve sevgilerimizi iletiyoruz. Size bu mektubu yazmamızın nedeni, Adalet Bakanlığının özellikle son günlerde cezaevlerine gönderdiği genelgelerin adeta sıkıyönetimi aratmayan uygulamaları ve hak ihlalleri hakkında sizi bilgilendirmektir. Buna göre:

1) Daha önce ayda bir ve olağanüstü bir durumda iki kez yapılan aramalar son günlerde gönderilen genelgelerle beraber haftada bir ve bütün eşyalarımızı dağıtıp, karıştıran, yaşam akışımızı sekteye uğratan, ölçüsüz ve baskın tarzında yapılmaktadır. Aramalar, kurumun güvenliğini tehlikeye atan yasak eşyaları aramak amaçlı değil, üzerimizde psikolojik baskı kurmak ve hareket alanımızı, sosyal aktivitelerimizi dağıtıp engellemek amaçlı yapılmaktadır. Çünkü aramanın olduğu gün, yasayla teminat altına alınan ortak alanlara çıkma faaliyetlerimizin tümü iptal edilmektedir. Hakeza günlük yaşam akışımızı sekteye uğratmaktadır. Birçok yaşamsal ihtiyacımıza el konulup, eşyalarımız dağıtılarak olası provokasyonlara ortam hazırlanıyor.

2) Kantinden kendi paramızla aldığımız birçok temel ihtiyaç malzemelerimize (çamaşır leğeni, kova, çekpas sapı vb) el konulmuştur. Temizlik işlevlerinden başka hiçbir işlevi olmayan bu malzemelerimize el konulması beraberinde ciddi sağlık sorunları da getirmektedir. Özellikle çekpas saplarının alınması ya da boylarının çok kısaltılması birçoğumuzda olan bel rahatsızlıkları, bel fıtığı vb sağlık sorunlarını tetiklemektedir.

3) Adalet Bakanlığının gönderdiği genelgeler, bunlarla da sınırlı değildir. Adım adım hayata geçirilen, geçirilmek istenen sıkıyönetim uygulamalarının sadece bir kaç tanesini paylaştık. Bakanlığın gönderdiği genelgelerin amacı, tutsakları ve zindan personelini karşı karşıya getirip çatıştırmaktır. Bu da çok tehlikeli bir sürecin başlangıcıdır. Eğer üzerinde durulmazsa, açıkçası bu genelgelerin sonuçları çok ağır olacaktır. Çünkü bizler, dün olduğu gibi bugün de bedeli ne olursa olsun insanlık onurumuzdan, kimliğimizden ve değerlerimizden asla taviz vermeyeceğiz. Bu uygulamalara karşı asla sessiz kalmayacağız ve bütün gücümüzle direneceğiz. Dolayısıyla geç olmadan, bu genelgeleri durdurup geri çektirmek için tüm demokrat, ilerici, yurtsever ve insan hakları savunucularını duyarlı olmaya, gerekli girişimlerde bulunmak için ciddi bir kamuoyu oluşturmalarını bekliyoruz. Gereğini yapacağınıza olan inancımızla en derin selam ve saygılar...

9/12/2016 Kandıra 1 Nolu F Tipi cezaevi

Kandıra F Tipi Cezaevinde bulunan Hikmet Koçak, Mehmet Alçinkaya ve Muhyettin Aydın adlı tutsakların cezaevinde maruz kaldığı hak ihlalleriyle ilgili mektubudur:

Merhaba,

Son günlerde cezaevlerinde hukuka aykırı, keyfi bi şekilde artan baskılar, sindirme ve yer yer de şiddet uygulamaları söz konusu olmaktadır. Bu uygulamalar hükümet tarafından yürütülen genel baskı politikalarının bir parçasıdır. 12 Eylül darbe dönemindeki uygulamaları hatırlatan aramalar, kurum kantininde ihtiyaç üzerinden bize satılan eşyaların aramalarda toplatılması ve buna benzer uygulamalar.

F Tipinde tabiri caizse herşeyimiz ve her hareketimiz sıkı arama ve gözetime tabii tutulmaktadır.

a) Temizlik malzemelerimizin (leğen, kova ve süpürge saplarının) gerekçesiz toplatılması

b) Bu uygulamalar cezaevi gibi toplu yaşam alanlarında çeşitli bulaşıcı hastalıklara davetiye çıkarıp sağlığımızı tehdit etmektedir.

c) Cezaevinde temizlik araçlarına kantinden bize satıldıktan sonra el konulması neyle izah edilebilir?

d) Açık ve kapalı görüşlerimizde ziyaretçi kısıtlaması uygulanmaktadır.

15/4/2016 Kandıra F TİPİ

Kandıra 1 Nolu F Tipi Kapalı Cezaevinde yaşanan hak ihlalleriyle ilgili Nihat Baran, Vedat Çelik ve Yusuf Başaran adlı tutsakların mektubudur:

Özgürlükçü Hukukçular Derneğine,

Sizlerin de bildiği ve yakından takip ettiği gibi cezaevlerinde son zamanlarda keyfi olarak baskılar ve hukuka aykırı uygulamalar artmış bulunmakta. Kuşkusuz genel olarak toplum üzerindeki sindirme ve baskı politikalarından kopuk değildir. Bu anlamda cezaevleri de bu uygulamalardan nasibini almaktadır.

Artan sürgünler, fiziki işkenceler, her türlü hak ihlalleri cezaevlerinde daha çok duyulmakta, gündem olmaktadır. Bulduğumuz cezaevinde de ihlaller, keyfi uygulamalar kendini hissettirmeye başlamış durumda. Bunun için siz insan hakları savunucularına yaşadıklarımızı aktarmak, destek çağrısında bulunmak istedik. İnanıyoruz ki yaşadıklarımıza dikkat çekecek, gerekenleri yapacaksınız.

Genel olarak kimi şeyleri belirtmek gerekirse; Daha önce yapılan rutin oda aramalarının yanında aramalar sıklaştırılmış, tahrik ve provoke edici yaklaşımlar artmıştır. Arama esnasında ortalığı dağıtmalar, meşgul edici davranışlara başvurulmaktadır. Kantinden alınan leğen, fırça gibi temizlik malzemelerine el konulmakta, zaten hijyenik olmayan cezaevi koşullarında hastalığa zemin yaratmaktadır. Bel ve boyun fitiği olan tutsakları düşününce süpürge ya da çekpas sapının olmaması ya da kısaltılması rahatsızlıkları tetikler boyuttur. Bunun açık bir cezalandırma olduğu görülebilir. Bu anlamda böylesi uygulamaların psikolojik ve fiziki işkence amaçlı olmasından başka bir izahı olamaz. Hiçbir gerekçe ve hukuki dayanak göstermeden başvuru

bu uygulamalar- genel yaşananları da göz önünde bulundurursak, bizleri ciddi bir şekilde kaygılandırmaktadır.

Sizlerden talebimiz, cezaevlerinde yaşanan hak ihlallerine, bir çok cezaevindeki cezalandırmalara, işkencelere dikkat çekmeniz, kamuoyuna çağrıda bulunup harekete geçmenizdir. Acil müdahaleler geliştirilip cezaevlerinde yaşananların, hak ihlallerinin önü alınmazsa çok kötü sonuçlarla karşılaşabiliriz. İnanıyoruz ki çağrımıza cevap olacak gerekenleri yapacaksınız.

Saygılarımızla...

13/4/2016 Kandıra 1 Nolu F tipi Kapalı Cezaevi

Kandıra 2 Nolu F Tipi Cezaevinde bulunan tutsak Muhammed Mahmo'nun yaşadığı hak ihalleriyle ilgili mektubudur:

Merhaba selam ve saygılarımı gönderiyorum. Sağlık durumumla ilgili size bir-iki hafta önce bir takım bilgiler aktarmıştım. Yine de yazarım demiştim, bunun üzerine yazıyorum.

Yaklaşık bir yıldır kolonumdaki ur nedeniyle hastaneye gidip geliyorum. Bu süreç içerisinde birden çok tetkik, kontrol ve kan tahlilleri yapıldı. En son 05.12.2014 tarihinde Kocaeli Tıp Fakültesinde ikinci kez kolonoskopi oldum. Patolojinin sonucuna göre kolondaki ur iyi huyluymuş. Fakat Kocaeli Tıp Fakültesine göre kötü huyluymuş. Yani kolon kanseriymişim. İsmi bilmediğim operatör doktor "düşüncemiz ile patolojinin düşüncesi uyuşmuyor" dedi. Çünkü yaklaşık 1 yıl içerisinde ur büyümüş. Şuan neredeyse ur tıkanmak üzeredir. Bu hızlı büyüme Kocaeli Tıp Fakültesini kuşkuya düşürmüş, kanser olma şüphesini güçlendirmiştir. Şuan gelinen aşamada mutlak suretle ve acil olarak ameliyat olmam gerekiyor. Yalnız herşey gelip ameliyatın ne boyutta olması gerektiği sorusuna dayanmıştır. Yani patolojinin verdiği sonuç esas alınarak sadece urun kapsadığı bölge mi kesilecek yoksa Kocaeli Tıp Fakültesin kendi kanaatini esas alıp kolonun hepsi mi kesilecek? sorusunun cevabı aranıyor. Hata yapmamak adına Kocaeli Tıp Fakültesi daha önce tedavi gördüğüm sağlık sigortalar kurumundan (s.k.) tomografi C.D.'sini istiyor. CD'yi inceleyip urun ilk hacmi ile şuan geldiği hacmin arasında mukayese yapacak ona göre ameliyat edecekler. Fakat aradan yaklaşık bir buçuk ay geçmesine rağmen "bilgisayar sistemi yüklüdür" diye sağlık sigortalar kurumu CD'yi fakülteye göndermiyor. Göndermedikleri için de ameliyatım gecikiyor, zamana yayılıyor. Zamana yayıldıkça da sağlık durumum daha kötüleşiyor. Bütün bireysel çaba ve girişimlerime rağmen olumlu herhangi bir sonuç alamadım. Durumum ciddi ve acil olmasına rağmen üzerinde aynı ciddiyetle durulmuyor, gayrı ciddi bir yaklaşım gösteriliyor. Sağlık memuru üzerinden halledilmeye çalışılıyor. Oysa bu sorun sadece ve sadece sağlık memurunun hastaneye rutin gidiş-gelişlerine ve "CD ne oldu?" bırakılmayacak kadar ciddidir. Ama ne yazık ki şimdiye kadar ilgili kurumlar üzerlerine düşeni yapmıyor. Duyarsız ve lakayt bir yaklaşım söz konusudur.

Sağlık durumum gün geçtikçe daha da kötüleştiğinden ve eğer ilgili kurumların cezaevi idaresi, S.K. ve Kocaeli Tıp Fakültesinin lakayt yaklaşımları böyle devam ederse, bir an önce müdahalede bulunulmazsa kısa bir süre sonra kolon tümüyle tıkanmış olacaktır. Konuyu Kocaeli Tıp

Fakültesine, Kocaeli Bilgiç Hukuk Bürosuna(av. Özgün Önişi) ve Adalet Bakanlığı'na yazdım. Sizlerle de bir takım bilgileri paylaşmıştım. Şu ana kadar herhangi bir gelişme yaşanmadı. Hem bu son durumumuzu size aktarmak, hem de bir-iki küçük bilgiyi vermek için yazıyorum.

21 yıldır içerideyim, müebbet ceza aldım. Rojavalıyım. Tekrardan selam ve saygılarımı gönderiyorum.

02/02/ 2016 Kandıra 2 Nolu F Tipi

KANDIRA 1 NOLU F TİPİ CEZAEVİNDE BULUNAN ENGİN KARAMAN-HÜSEYİN İLBEYCI-HÜSEYİN GÖZBEBEĞİ adlı tutsakların cezaevinde yaşanan hak ihlalleri ile ilgili mektubudur:

Merhaba,

Cezaevlerine dönük artan baskı, şiddet ve sürgün olayları alabildiğine arttı. Eminiz ki sizlerde bunu yakından takip ediyorsunuzdur. Cezaevlerinde karşı karşıya kaldığımız uygulamaların devletin zindanlara dönük politikasından bağımsız olmadığını düşünüyoruz. Bu politikalar Adalet Bakanlığı'nın zindanlara dönük geliştirdiği ve yürürlüğe koyduğu genelgelerde ifadesinin buluyor. Kürdistan'daki cezaevlerinde yaşanan sürgün furyası, şiddet ve işkence haberleri bir gerçekliğe işaret ediyor. O da; AKP Hükümeti'nin Kürt siyasi tutsaklarından intikam alma, ceza içinde ceza çektirme ve topyekün özel savaşın bir ayağı olarak zindanları kendince erimine etmek yaklaşımıdır. Tüm bu uygulamaları kendi yasal, anayasal mevzuatlarını çığneme pahasına gerçekleştiriyorlar. Yaşanan hak ihlallerini burada tek tek saymayacağını.

Kalmakta olduğumuz cezaevinde de Adalet Bakanlığı'nın yeni genelgesi üzerine kimi kısıtlamalara gidildi. Kaldığımız odalarda askerin içinde yer aldığı provokatif aramalar yapıldı. Ayda bir defa yapılan genel aramanın dışında bu arama gerçekleşti. Adalet Bakanlığı'nın talimatı ile gerçekleştiği söylendi. Buzdolabı, televizyona kadar ince aramalar yapıldı. Odalarda tek leğen kalacak şekilde leğenler toplatıldı. Çekpas sapları 75 cm. olacak şekilde kısaltıldı, sayı ikiye indirildi. Özcesi sağlık sorunlarına, bulaşıcı hastalıkların yaygınlaşmasına neden olacak uygulamalara imza atılıyor. Kantinden kendi paramız ile aldığımız bu eşyalar Adalet Bakanlığı'nın genelgeleri gerekçe gösterilerek toplatıldı. El konulacak eşyaların listesinin uzun olduğu belirtiliyor. Yine bu genelge çerçevesinde ortak alan faaliyetlerinin sınırlandırılması, farklı bloklar arası iletişimin kesilmesi, kitaplara el konulması daha da sayabileceğim sıkıyönetim dönemlerindeki uygulamalara benzer şeyler var.

Şuan cezaevlerinde ciddi hak ihlalleri bulunmaktadır. Bu hak ihlalleri hükümetin politikalarından bağımsız değildir. ÖHD olarak sizden talebimiz bu hususlardan daha duyarlı bir tutum göstermeniz, bu uygulamaları ve dayandığı idari tasarrufu, politikaları kamuoyunda görünür kılınmasında, teşhir edilmesinde ve genelgelerin iptali noktasında hukuki katkı sunmanızdır. Bu hususta gerekli desteği vereceğinize olan inancımız tamdır. Selam ve saygılarımızı sunuyor, çalışmalarınızda başarılar diliyoruz.

14.04.2016-Kandıra F Tipi

KANDIRA 2 NO'LU F TİPİ KAPALI İNFAZ KURUMU

Kandıra 2 No'lu F Tipi Kapalı İnfaz Kurumu'nda yaptığımız görüşme çerçevesinde elimize ulaşan kendi el yazısı bilgilerine göre toplam 31 hasta tutsağın mevcut olduğu, bu hasta tutsaklardan bazılarının sağlık durumu ciddi boyutlara ulaştığı bilgisi edinilmiştir. Hasta tutsaklardan İDRİS BAŞARAN kendi el yazısı ile sağlık durumunu şu şekilde ifade etmiştir:

1994 tarihinde müebbet hapis cezası aldığını, o tarihten bugüne kadar cezaevinde geçirdiğini belirtmiştir. Hastalıkları; kalp, mide, bağırsak, epilepsi, KOAH, FMF (anemi akdeniz hastalığı), astım, bel ve boyun fıtığı, guatr, yumurtalıklarda kist hastalıkları nedeni ile tedavi ediliyor. Şimdiye kadar çeşitli nedenlerden dolayı 3 kez ameliyat oldu, 3 defa da anjiyo oldu. Bir kez kalbi durdu, yeniden çalıştırıldı, daha önce bir defa mide kanaması geçirdi. tedavi sürecinde genelde idarenin tutumunda bir sorun yok, hastaneye gönderiliyor. Ancak hastanede ciddi sorunlar yaşadığını belirtmiştir. Örneğin; bazen kelepçesi açılmadığı için tedavi olmadan geri geliyor. 14 Eylül 2015 tarihinde kalp anjiyo oldu, ancak sonuç nedir bilinmiyor, kendisine rapor verilmemiştir. Sorulduğunda bilgisayar sistemimizde yok deniliyor. 7 aydır bu sonuç alınamamıştır. Mide, bağırsak sorunlarından dolayı SEKA Devlet Hastanesi 6 defa endoskopi, 3 defa kornoskopi yapmış, SEKA Hastanesi ameliyat kararı almış. Ancak 'bizde ilaç yok' denilip, İstanbul Pendik Hastanesine sevk ediliyor. Bu hastanede de her gidişinde ayrı bir doktora götürülüyor, hiçbir sonuç alınmıyor. Kimi suç duyurusu yapılıyor ama cevap dahi verilmiyor. 2 senedir dış tedavisi için hastaneye gidip geliniyor ancak bir türlü dış yapımına başlanmıyor. Şimdi ise Bakanlıktan genelge gelmiş deniliyor ve 'dış tedavisi paralıdır' denilerek tedavisi durdurulduğu bilgisi verildi. 2015 yılında sağlık kurulu raporu için devlet hastanesine gönderildi, orası fakülteye sevk edildi. Fakülte de kendi hastanesinde tedavisi yapılmaya devam edilen hastalıklar rapora eklenmemiş, cezaevinde kalabilir raporu verilmiştir. Birçok hasta tutsak için siyasi kimliği gerekçe gösterilerek doktorlar tarafından etkin ve etkili tedavi haklarından yoksun bırakıldığı tarafımıza aktarılmıştır.

Hasta Tutsak ERDAL OĞUZ;

2004 tarihinden beri cezaevinde, daha önce de 1993-1997 arası cezaevinde kalmış, halen 20 yıl daha cezası var. Hastalıkları; kronik Hepatit B, kronik bronşit, astım, ileri derece işitme kaybı, kulak zarında gerilme, el ve kollarında ve kalçasında sakatlık, hipertansiyon, migren, sinüzit, bağırsaklarda iltihaplanma, hemoroid, en son Mart 2016 hemoroid ameliyatı olduğunu, bürokratik nedenlerle zamanında tedavi yapılmıyor, erteleniyor ya da çok geç yapılıyor. Bu sebeple birçok hastalığı ciddi boyutlara ulaşmıştır.

Hasta tutsak MAHSUN DİMA;

Tutuklanma tarihi 26 Kasım 2009. 20 yıl ceza almış. Başka bir dava da ağırlaştırılmış ceza isteniyor. Hastalıkları; karaciğerinde yağlanma, safra kesesinde kum ve taş var, gözlerinde görme bozukluğu,, şimdiden 5 numara cam kullanıyor. Doğum tarihi 1993'tür. Dizlerde çapraz, ayaklarının lifleri kopmuş ve ayaklarında iltihaplanma var. 3 yerde bel fitiği var.

Hasta tutsak AYDIN NAS;

Ağır göz hastalığı var. Bu hastalık çaresi olmayan ve sonunda kör eden bir hastalık. Zaten şuan göremez hale gelmiş. Tıp fakültesi Hastanesi "KALAMAZ" raporu vermesine rağmen, "ADLİ TIP BIRAKMIYOR." Yardım alamadan tuvalete bile gidemeyen bir hasta tutsak olduğu tarafımıza ulaşmıştır.

Aralık 2016-Kandıra 2 Nolu F Tipi Kapalı Cezaevi

SİLİVRİ 5 NOLU KAPALI İNFAZ KURUMUNDA HÜKÜMLÜ MEMDUH KILIÇ TARAFINDAN 2016 YILINDA KENDİ EL YAZISI İLE YAZIP, GÖNDERDİĞİ MEKTUP' DA YAŞADIĞI SAĞLIK SORUNLARINI VE HAK İHLALLERİ:

Merhaba,

Kısaca kendimi tanıtmak istiyorum.

Ben 1972 doğumluyum ve Erzurum Hınıs ilçesinde dünyaya geldim. Asıl doğum tarihim 1974'tür. 9 kardeşiz. 6 erkek, 3 kız kardeşiz. Babam 1999 tarihinde vefat etmiştir. Annem sağ. Çocukluğum yatılı okullarda geçti. 1990 yılında tutuklandım. Tutuklanmadan önce 16 gün gözaltında kaldım. 16 gün boyunca işkencelerin en ağırını ve her türlüüne maruz kaldım. Tutuklanıp Hakkari Cezaevine getirildim. 4 ay burada kaldıktan sonra Elazığ Cezaevine getirildim. Yaklaşık 2 yıl bu cezaevinde kaldım. 1994 Diyarbakır DGM'de 125.maddeden Ağırlaştırılmış Müebbet Hapis cezasına çarptırıldım. 1994 yılında Çankırı Cezaevine sevk edildim. Tutuklandığımda hiçbir hastalığım yoktu ve 17-18 yaşlarındaydım. Kaldığım Elazığ cezaevinde sürekli saldırılara maruz kalmamız, baskıların olması nedeni ile sık sık Açlık Grevlerine ve farklı eylemselliklerle bu saldırıları protesto ederdik. gasp edilen haklarımızın geri verilmesi için eylemlerimize devam ederdik. Ama yine de sonuç alamazdık idare verdiği hiçbir sözü tutmazdı ve hak gasplarına devam ederdi. Elazığ cezaevinden sonra Çankırı cezaevine götürüldüm. Bu cezaevinin kötü koşulları ve 16 gün boyunca gördüğüm işkenceden dolayı 1997 yılında verem hastalığına yakalandım. Aynı cezaevinde yaptığımız açlık grevleri nedeni ile apandistim patladı ve ameliyat edildim. Verem hastalığımdan dolayı sürekli kan kusmam, şiddetli sırt ağrılarım gibi ciddi rahatsızlıklarım vardı ancak revire dahi çıkarılmıyordum. Çıkarıldığı zamanda doktor hiçbir muayyene etmeden "neyin var" gibi ciddiyetsiz tavırlarla yaklaşıyordu. Rahatsızlığımı anlattığımda da soğuk algınlığı bu deyip ilaçları reçeteye yazıp bizi gönderiyorlardı. Zamanında doktora götürülüp, etkin bir tedavi edilmediğim için hastalığım ilerledi ve mikrop her iki ciğerimi de kaplamış ve ciğerlerim işlevsiz hale gelmiştir. Sağlık durumumum ciddileşince bir gün

düşüp bayıldım, gözümü açtığımda başımda beni muayyene eden doktorlar kendi aralarında "bu hastanın ciğerleri iflas etmiştir, acil bir ambulansla Ankara Hastanesine sevk edelim. Aksi halde bu hasta ölecektir" denildiğini duymuştum.

Ancak askerler doktorların bu taleplerini kabul etmeyerek beni cezaevine götürdüler. Götürüldüğüm cezaevinde durumum ağırlaşınca acilen Ankara Sanatoryum Hastanesine sevk edildim. Hastalığıma burada da aynı teşhis konuldu. Ancak "Mahkum Koğuşu yok" gerekçesi ile Ankara Ulucanlar Hastanesi'ne yeniden sevk edildim. Uzun bir süre cezaevinde bırakıldım ve hastalığım her geçen gün ilerliyor ve durumum kötüleşiyordu. Burada da kendimden fenalaşarak geçmiştım. Bunun üzerine acilen hastaneye kaldırıldım ve sonunda Hastaneye yatırıldım. 3-6-9 aylık tedaviler sonuç vermeyince cerrahlar acil karar aldı. Her iki akciğerimin de yarısını da alacaklarını söylediler. Aksi halde öleceğimi belirttiler. Ameliyatları kabul ettim. İlk etap da sol ciğerimin üçte ikisi ameliyatla alındı. Durumum kötüleşince sol akciğer ameliyatı ertelemek zorunda kaldılar. Ancak hastalığımın kötüleşmesi halinde sağ akciğerimin de yarısının alınacağını söylediler ve 24 aya MONÖR tedavisi denilen bir ilaç tedavisi başlatıldı. Taburcu edildim. Bu ilaç tedavisi günde 35 ilaç içmek demektir. Cezaevi bu kadar çok ilaç içmemin tedavi amaçlı olmadığı intihara yönelik olduğunu iddia edip ilaçlarımı vermiyordu.

Böylece bu tedavim de yarı da kaldı. Bu hastalık ile birlikte birçok hastalıkta gelişti. Bu hastalıkları sizinle paylaşmak istiyorum

1- Çok ilaçlara dirençli kronik Resistan Akciğer TBC'si

2- Sol Akciğerimin 3/2' si ameliyatla alınmış, aynı akciğerimde tehlikeli mantar üremiştir. Tedavi edilmezsem ve kontrol altında tutulmazsa kansere dönüşme riski varmış.

3- Sağ Akciğerimin yarısı çürümüş.

4- İleri derece de astık kronik KOHA hastalığı, solunum cihazına bağılıyım ancak sürekli oksijen almam gerekiyor.

Cezaevi yönetimi tehlikeli diyerek oksijen tüpünü kullanmamı engelliyor. bu durum da hastalığımı daha da kötüleştiriyor.

5- İleri derece de bel-boyun fıtığı rahatsızlığımdan sebep ameliyat olmam gerekiyor. Akciğerlerimden dolayı riskli olduğundan ameliyat yapılmıyor.

6- Kronik bronşit

7- Mide reflüsü ileri derecede

8- Sol bacağımda Tümör

9- Apandisti ameliyatı

10- Burnum kırık ameliyat edilmiyor.

11- Göz ameliyatı yapılmıyor.

12- Bağırsak sorunları

13- Bacak ve vücudumda şişkinlikler

14- Kalp sorunu

15- Sürekli kan kusma burnumdan kan gelmesi, baş dönmesi, şiddetli sırt ağrılarımın olması gibi ciddi sağlık sorunlarım artarak devam etmektedir.

Tüm bu hastalıklarım Sağlık Kurulu raporlarında mevcuttur.

Tüm bu ciddi sağlık sorunlarımdan dolayı cezaevinde yaşadığım sağlık sorunlarımın haddi hesabı yoktur. Örneğin; Hayati tehlikesi vardır raporuma rağmen tahliye edilmedim. Yine sağlık kurulu raporunda hastanın tedavisi sadece Ankara, İzmir, İstanbul' da olacaktır denilmesine rağmen isteğim olmadan birçok cezaevine sürgün edildim. Kaldığım Ankara Ulucanlar cezaevinde yaklaşık 9 yıl kaldım.

Bu cezaevinde tüm sol örgütlü arkadaşlarla kalıyorduk. Burası da hak gasplarının ve baskıların sık sık yaşandığı bir yerdi. Türk solundan 11 arkadaşın burada işkence ile katledilmeleri insan hafızasından silinmeyecek bir durumdur.

Yine 19 Aralık katliamı tarih de yerini aldı. Ölüm orucunda birçok arkadaşı yaşamını yitirmesi katliamda tanıdıklarımın yaşamını yitirmesi yine hastalık nedeni ile yaşamını yitirmesi insanın hafızasını da silinmez acılar olarak kalıyor.

Tedavimin Ankara' da olması gerekiyordu. Ancak Adalet Bakanlığı tarafında Bursa Cezaevine sevk edildim. Hiçbir talebim ve isteğim olmadığı halde Bursa' da belirli bir süre kaldım. Orda tedavim yapılmadığı için yine Ankara'ya geri gönderildim. Ankara' da Sincan F tipine götürüldüm. Burada hak gaspları ve baskılar hiç eksilmedi. Bizim davadan F tiplerine henüz kimse getirilemediği için bir süre yalnız kaldım. Daha sonra İzmir F tipine kendi isteğim ile geldim. Burada da benzer Hak Gaspları ve baskılar sürüyordu. Bu cezaevinde de hasta çok arkadaşım vardı. Bu cezaevinde de hiç tedavi imkanı olmadığı için bir arkadaşımınla Bolu cezaevine sürgün edildik. Burada tedavi olmadığı için bir kaç ay sonra tekrar İzmir F tipine getirildim. Belli bir süre sonra yine hiçbir isteğim ve talebim olmadan Şakran T tipine sürgün edildim. Oradan da Edirne F tipine sürgün edildim. Orda da tedavi imkanı olmadığı için bir buçuk yıl sonra Adalet Bakanlığı tarafından ve vekillerin çabası ile Metris 2 nolu T tipine getirildim. Bu cezaevinde bir kaç hasta arkadaş ile kalıyorduk. Birçok insani ihtiyacımızı kullanmakta zorlandığımız halde ki bunu cezaevi idaresi biliyordu. Bir kaç arkadaş yanımıza istedik ancak tutuklu-hükümlü ayrımı nedeni ile yalnız bırakıldık. Bu talebimizi gereken mercilere bildirdik diye hiçbir talebimiz olmamasına rağmen 09.05.2015 tarihinde Silivri 5 nolu Cezaevine hiçbir gerekçe göstermeden bir sabah bizi götürdüler. Bu arada burasının biz hastalar için hiç uygun bir yer olmadığını da belirtiyim.

Benim Yedikule, Sağmalcılar, Samatya gibi Hastanelere gidip gelmem oldukça zordur. Ring aracı ile yolculuk yapamıyorum. Yol uzak olması nedeni ile araçta havasız kalıyorum. Bu da hastalığımı ciddi anlamda riske atıyor. İstanbul'a getirilişim de Newroz'dan önce tahliye edilecektim. Ağır hasta listesinde olduğum için bende bırakılacaktım birçok hasta tutsak gibi. Ancak siyasi süreç bozulunca tahliyelerimiz durduruldu. Sizlerin de bildiği gibi biz hasta tutsakları çözüm sürecinin pazarlığı haline getirdiler. Ancak dünyanın hiçbir ülkesi ve yerinde böylesi ağır hastaları siyasi sürecin pazarlığı ve onlar üzerinde siyaset yürütme gayri insanidir. Bu gibi durumlar insani ve vicdanidir. Bu gibi durumlar insani ve vicdanidir.

Ancak bu vicdan ve insani yaklaşım şimdilik sistem tarafından rafa kaldırılmıştır. Ve arkadaşlarımız ölmeye devam ediyor.

Bizleri böyle ölüme terk etmeleri ne ile izah edilecektir bun husus da takdire bırakıyorum.

Sadece sistemin bu denli baskıcı ve bizleri ölüme terk etmesi yetinilmiyor.

Hastanedeki doktorlar ve Adli Tıp kurumlarında mesleki yeminler bir kenara bırakarak bizlere yaklaşımları ırkçı-faşizan ve ideolojiktir.

Onlar da biliyorlar ki, biz bu hastalıklarımız ile cezaevlerinde yaşayamıyoruz.

Buna rağmen sayısını daha unuttuğum kez defalarca Adli Tıp'a gönderildim. Her seferinde olumsuz raporlar verildi. Adeta Cezaevinde ölümümüze onay veriliyor. Doktorlar bilime tıp'a göre değil de sistemin isteklerine göre hareket ediyorlar. Hastaneye götürülürken birçok kez zorlukla karşılaştım. Havasız dar hücreli ring araçlarında aç-susuz getirilip götürülürüz. Yanımıza paramızı da vermiyorlar ki insani ihtiyaçlarımızı karşılayalım.

Bu zorluklar nedeni ile sağlığımın kötüleşmesi söz konusudur.

Bildiğiniz gibi dışardan hiçbir yiyecek ve içecek alınmıyor. Cezaevinden hiçbir yiyeceği yiyemiyorum. Kalitesiz, proteinsiz ve hijyenik olmayan yemekler sağlığımız da da bozuyor.

Ayrıca diyet yemekleri de ihtiyaç halinde bile verilmiyor. İçer de satılan malzemelerin çok pahalı olması nedeni ile alamıyoruz ya da ihtiyaçlarımızı da çoğu zaman bulamıyoruz. Bulsak da malzemeler çürük ve kötü olanları bize veriliyor.

Düşün ki, bir bardak sütü ısıtacak bir tabak yemek yapacak ne elektrikli ne de tüplü ocak var. Kısacası cezaevinde yaşadığımız zorluklar saymakla bitmez. Bundan dolayı da ne kadar olumsuzluklar varsa ve insan haklarına aykırı, insan onurunu zedeleyen hukuk dışı tüm uygulamalar cezaevinde uygulanıyor.

Çocuk yaştan beri cezaevindeyim. Cezaevinde büyüdüm. 24 yıldır cezaevindeyim ve daha 6 yıl cezam var.

Bizlerin bir gün özgür olacağı umudunu taşıdım ve hep de umutlu olacağım.

Özellikle biz hasta tutsaklarla maddi-manevi anlamda çok yalnız bırakıldık. Unutulduk. Veya yapılmak istenilen çoğu şey teoride kaldı pratik yaşamda uygulanmadı. Özellikle hukuki anlamda nasıl yapmamız gerekiyor. Nasıl davranmamız gerektiği konusunda da hiç kimse ilgilenmedi.

Kısaca tüm zorluklara rağmen yaşamı hayatı anlamlandırmak bu anla hayatı yaşamı güzelleştirip, bu güzellik ve anlamlı yaşamın içinde yaşamı yaşamak benim açımdan mutluluk vericidir.

Bu anlamıyla da özgürlüğe olan tutkum daha anlam kazanıyor.

Çalışmalarınızda kolaylıklar diliyorum. Selam ve saygılarımla.

07.12.2016 TARİHİNDE TEKİRDAĞ F1 NO'LU KAPALI İNFAZ KURUMUNDA YAPILAN GÖRÜŞME NETİCESİNDE TARAFİMİZE YAZILI OLARAK AKTARILAN SORUNLAR:

CAFER KAÇAK: Kendisi tarafından yazılan mektuplarda karalanarak el konulduğunu ya da hiç gönderilmediğini, Sağlık sorunlarının giderilmesi için revire çıkarılmadığını beyan etmiştir. 15 Temmuz sonrası ortak alanlara (Spor, Sohbet, Kütüphaneye) çıkarılmama hususlarını belirtmiştir.

YUSUF ABO: Cezaevine her giriş çıkışlarda, görüş kabinlerine giriş çıkışlarda çıplak aramalara maruz kaldıklarını, idarenin baskılarına ve insanlık dışı uygulamalarına karşı protesto eylemlerine karşı disiplin cezası aldıklarını beyan etmiştir. (2ay görüşe çıkmama yasağı almıştır.)

MEHMET BAŞÇI: Cezaevi görevlilerinin önünde ve gözetiminde Mahkeme'ye götürüldüğü esnada Adli tutsak tarafından darp edildiğini beyan etmiştir. Bu konuda suç duyurusu yapılmıştır.

AHMET SÜMER: Sağlık sorunlarından dolayı zamanında hastaneye çıkarılmadıklarını ve bu durum kimi hastalıkların ciddi boyutlara ulaştığını belirtmiştir. İdareye bu yöndeki talepleri karşılık bulmamıştır.

MUHAMMET ERSAN:Sağlık sorunlarından dolayı zamanında hastaneye çıkarılmadıklarını ve bu durum kimi hastalıkların ciddi boyutlara ulaştığını belirtmiştir. İdareye bu yöndeki talepleri karşılık bulmamıştır.

RAMAZAN BAŞARI: Üç fax, bir mektup sakıncalı diye idare tarafından üstü karalanarak ilgili yere gönderildi.

NURİ AKBULUT: Çeviri kitabına el konuldu.

CEMAL MUSTAFA Sağlık sorunlarından dolayı zamanında hastaneye çıkarılmadıklarını ve bu durum kimi hastalıkların ciddi boyutlara ulaştığını belirtmiştir. İdareye bu yöndeki talepleri karşılık bulmamıştır.

EMRAH BAYRAM: Japonya Büyük Elçiliğine yazılan mektubuna İdare tarafından hiçbir gerekçe gösterilmeden el konulduğunu beyan etmiştir.

RIDVAN SEYHAN, SERKAN GÖKSU, EKREM ÇOŞKUN, ÇETİN ULU, İDRİS YAKUT, ABDÜREZZA ŞİMŞEK, DENİZ BİLGİÇ, NİHAT BERTAN, HİDİR ARDIN:

Ortak alanlara çıkarılmadıklarını, Açlık grevine girdikleri gerekçesi ile kültürel faaliyetler, spor faaliyetleri ve bir çok etkinlikten mahrum bırakıldıklarını, Dışarıya göndermek istedikleri mektupların bir çoğuna el konulduğunu, bir çok mektubun hiçbir gerekçe gösterilmeden üzerlerinin karalanarak gönderildiğini beyan etmişlerdir. Sağlık sorunları yaşadıklarında zamanında veya hiç hastaneye götürülmediklerini beyan etmişlerdir.

NEBİ KURT: Kitaplarının kedisine verilmediğini beyan etmiştir.

MEHMET SARUHAN : Depoda bilgisayarının olmasına rağmen kursa çıkarılmadığını beyan etmiştir.

BAYRAM EKELİK: Etkinliklere çıkarılmadığını ve mektuplarına el konulduğunu beyan etmiştir.

VEDAT ÇELİK: Hastaneye ve revire çıkarılmadığını ve bu konuda idare yaptığı başvurularının neticesiz kaldığını beyan etmiştir.

M.ŞİRİN GÜL, M.ŞİRİN ABAY:Cezasının 1 yılın altına düşmesine rağmen ilçe cezaevine götürülmediğini, başvuru yapmasına rağmen gerekçe göstermeksizin talebinin red edildiğini beyan etmiştir.

HATİP ŞEK: Ağır hasta tutsak olarak listede olan bu kişi için sağlık kurulu raporuna göre odasında sürekli oksijen tüpünün bulunması gerekmektedir. Ancak cezaevi idaresi tarafından oksijen aletinin içeriye alınmasına izin verilmediğini beyan etmiştir.

CİHAN ÇATAN : Ailemin gönderdiği kıyafetlerin kendisine verilmediğini beyan etmiştir.

NEJDET DAS: Ceza idaresi tarafından İnfazının keyfi şekilde yakıldığını beyan etmiştir.

ERSİN EKMEKÇİ : İki defa haksız şekilde hücre cezasını aldığını, cezaevi idaresinin keyfi şekilde kanunda karşılığı olmamasına rağmen her eyleme karşı yaptırım olarak hücre cezası verildiğini beyan etmektedir.

Kendisi ile aynı cezaevinde olan diğer kardeşi ile görüşmesine izin verilmediğini beyan etmiştir.

RECEP ERTUNÇ: Dört kardeş aynı cezaevinde olmamıza rağmen kardeşlerimiz ile birbirimizi görmemiz cezaevi tarafından engellenmiştir.

Dört kardeşim ile birbirimize gönderdiğimiz mektuplar dahi birbirine ulaştırılmıyor. İki ayda bir hastane kontrolüm yapılması gerekirken hastaneye kontrolleri için götürülmediği beyan edilmiştir.

İHSAN KARTAL: "Sayın Öcalan" dediğim için 6 kez hücre cezası verildiğini ve bu sebeple infazının haksız şekilde yandığını, doktor tarafından verilmesine rağmen ilaçlarının verilmediğini, gerekçe olarak da kendisi tarafından alınmasının dayatıldığını ancak maddi yetersizliğinden alamadığını beyan etmiştir. Sağlık Bakanlığının ilaçların verilmesi gerektiğine dair kararı verilmesine rağmen cezaevi idaresi tarafından halen verilmediğini beyan etmiştir.

UĞUR KORKMAZ : Bir yılın altına düşen cezasına rağmen halen ilçe cezaevine götürülmediğini beyan etmiştir.

M.ÖZKAN ŞAHİN: Yargılandığı dava da Esas hakkındaki mütalaası alınmadan hakkında mahkumiyetine karar verildiğini, Çocuk yasasından faydalandırılmadığını, haksız ve bir şekilde hiçbir gerekçe gösterilmeden para cezası verildiğini beyan etmiştir.

Cezaevinde bulunan not yüzünden ikinci kez örgüt üyeliğinden ceza aldığını beyan etmiştir.

TEKİRDAĞ F1 NOLU KAPALI CEZAEVİ İNFAZ KURUMUNDA BULUNAN HASTA TUTSAK LOKMAN AKBABA' NIN KENDİ EL YAZISI İLE SAĞLIK SORUNLARINI VE YAŞADIĞI HAK İHLALLERİNİ ANLATAN MEKTUBU:

Hastalıklarımın dolaylı yaşadığım sıkıntı ve zorlukları ve sağlık durumuma ilişkin son durumumu şöyle aktarabilirim.

16.08.1974 Mardin Kızıltepe doğumluyum. Ailem Kızıltepe' de ikametgah etmektedir. 1995 Yılında Adana' da yakalanıp, Konya Cezaevine götürüldüm. Dönemin Adana DGM'lerinde yargılandım. Adana DGM'si tarafından 36 yıl müebbet hapis cezasına çarptırıldım.

19 yıldır cezaevindeyim. Bu 19 yıllık süre de Adana Kürkçüler E tipi, Konya E tipi, Sincan 2 nolu F, Kırıkkale F tipi, Erzurum H tipinde ve en son Tekirdağ 1 nolu cezaevinde kalıyorum. Bu cezaevlerinin hepsine irademin dışında gönderildim.

Yaşadığım sağlık sorunları:

1- Motor Nöron ALS denilen kas erimesi olan nörolojik hastalık

2- Ayak kısılması, kas erimesi, fonksiyon yitimi,

3- beş ayrı noktada bel fıtığı (en son ameliyat olmam söylendi ancak ameliyat edilmedim.)

4- Her iki akciğerde ciddi sorunlar var. (Silindirik Bronjaktezi, Sağ plevrada kalsifiye plak-Sağ Akciğer de üst loba posterior da 12mm' lik kalsifikasyon içeren nodül, her ikili akciğer 5 mm' lik nodüller)

5- Kronik Bronşit, faranjit, kronik astım

6- Egzama, sedef, Skuam denilen cilt hastalığı

Tüm bu hastalıklarımın tanısı Sağlık kurulu raporu ile sabittir.

Belirttiğim bu hastalıklardan dolayı yaşadığım sıkıntılar şöyledir:

1- Sol bacak ve sol kol başta olmak üzere vücudumda belirgin bir şekilde bir kas erimesi oluşmuştur. Zayıflama incelme, güçsüzlük ve his kaybı yaşanmıştır.

2- Sol bacağımda 4 cm'lik bir kısalma olmuştur.

3- Sol ayağım sağ ayağıma göre epey küçülmüştür.

Bacak kısalmasından ötürü yürümekte zorlanma, merdiven inip çıkmalarda zorlanıyorum. Düz zeminde sık sık tökezleme ve yürürken aksama oluyor. Çabuk yorulma, uyuşma, ağrı ve kasılmalar yaşanıyor.

4- Aynı durumda sol kolumda da görülüyor. Eldeki kasılma kramp ve ağrılardan dolayı yazı yazmakta ve kalem tutmakta zorlanıyorum.(Bu mektubu da arkadaşlarımın yardımı ile yazıyorum.)

5- Yutkunmayı sağlayan kasların zayıflaması ve güçsüzleşmesi nedeni ile yutkunma ve yutma zorluğu çekiyorum. Özellikle katı gıdalar alırken zorlanıyorum.

6- Solunum sorunları yaşıyorum. Nefes alıp vermede zorlanıyorum. Boğaz ve akciğer salgılarını kolayca yapamıyorum. Sürekli boğazdan sarı renkli jel gibi bir şey geliyor. İlaçlardan sonuç alamayınca hafta bir kez iğne tedavisi uygulandı ama sonuç vermedi.

Dildeki fasikilasyonlardan dolayı konuşma ve okuma da zorlanma ve dil takılmaları, konuşmada peltekleşme, okurken ve konuşurken zorluk çekiyorum. Birçok ihtiyacımı, elbise yıkama, banyo traş gibi hareketleri arkadaş yardımı ile yapıyorum.

Günlük birçok aktiviteyi yapmakta zorluk çekiyorum.

Ağrı vücutta uyuşma ve kramplardan dolayı uykudan sık sık uyanma, sabahları da şiddetli baş ağrıları ile gün içinde sürekli yorgunluk çekiyorum.

Raporlarımdan da anlaşılacağı üzere birçok hastane de defalarca tetkik ve tespitler yapıldı. ALS hastalığının tedavisi olmadığı için bu muayyene ve tetkiklerin de bir anlamı olmuyor. Aslında bu bir formalite ve göz boyamanın dışında bir şey değil. Adeta zaman yayama ve ölüme terk etmedir ki birçok hasta arkadaşımız gözlerimizin önünde yaşamlarını yitirmiştir. Tüm doktorlar bu hastalığının tedavisinin olmadığını tıbben yapılacak bir şey olmadığını defalarca iletmelerine rağmen iş rapora işlemeye gelince adeta söylediklerini unutuyor gibi oluyorlar.

Herhalde bu tavırları etnik ve siyasi görüşlerindedir. Buna örnek olarak doktorlarla aramızda geçen diyaloglar; Beni ilk gören doktorlar hastalığım ne ve niçin geldiğimi sorarak başlarlar. Motor Nöron ALS hastası olduğumu be yaşadıklarımı anlatmaya başladığımda bu hastalığın

tedavisi olmadığını, artık bize gelmenize gerek olmadığını beyan ederek beni cezaevine geri göndermişlerdir.

2016 yılına kadar bana hep bel fıtığı ve bel fıtığı sonucunda yaşanan sağlık sorunları olduğu söylendi. Ancak 2006 yılında Ankara numune hastanesi Mötör Nöron ALS tanısı konuldu. "doğrudur bel fıtığımın 5 ayrı nokta da var." ve en son gittiğimde Tekirdağ Hastanesi beyin cerrahi uzmanı "şimdiye kadar niye ameliyat olmadığımı " sordu. Ancak o da bir tedavi uygulamadı.

2013 Haziran ayında Meclis Çözüm Komisyonu tarafından bulunduğum cezaevine ziyarete geldi. Ve kimi arkadaşlar ile görüşme yaptılar. Onların tüm hastaları Metris T tipine alacaklarını söylemeleri üzerine Hasta arkadaşlar olarak talep de bulduk. Temmuz ayında yaptığımız bu talep üzerine Tekirdağ Hastanesine götürüldüm ve hastane 05.07.2013 /10.07.2013 tarihli raporu ile talebimi uygun gördü. Buna rağmen Adalet Bakanlığı talebimi uygun görmeyerek Metris yerine Trakya Hastanesine götürüldüm. İki kez gittim. Oradan Tekirdağ Namık Kemal Hastanesine götürüldüm. Burada da yüzeysel muayeneden sonra sağlık dosyamdan eski belge ve raporları inceleyerek hastalığınıza ilişkin yapacağımız bir şey yok tedavisi olmayan bir hastalıktır. Eğer durumum daha ağırlaşırsa rahatlıkla nefes almam için oksijen tüpü kullanırsın. Yine beslenmemde de zorluk yaşadığım zaman mama ve sıvı gıdalar verilmeli, denilerek cezaevlerine geri gönderildi.

Görüldüğü insani değerlere sığmayan yaklaşım ve muamele ile karşı karlıya kalıyoruz. Bir anlamda hastane hastane dolaştırmaktan başka bir şey yapılmıyor. Dışarıdaki kurumlar tarafından yapılan başvuru neticesinde Nisan 2014' de Tekirdağ Hastanesine götürüldüm. C. Başkanı affı kapsamında değerlendirilip değerlendirilmeyeceğime ilikin rapor alındı ve 21.04.2014 tarihli Tekirdağ Devlet Hastanesi " hastalığı sürekli ve ilerleyici" düzeyde olduğuna dair rapor verdi.

Bu sağlık raporundan hareketle C. başkanı affı kapsamında değerlendirilip değerlendirilmeyeceğine ilişkin 23.06.2014 tarihinde İstanbul Adli Tıp'a gönderildim. Adli tıp ise muayyene etmeden sadece sözlü beyanımı alarak beni heyete çıkarmadan geri gönderdiler.

Düzenli kullanmama gereken ilaçlar Sağlık Bakanlığı tarafından Ödemesini yapmadığı gerekçesi ile bana verilmiyor.

Maddi sıkıntılarımdan kaynaklı ben de bu ilaçların teminini sağlayamıyorum.

Son yıllarda Hastaneye getirilip-götürülmemiz de sıkıntılar yaşatıldığı ve etkili bir tedavi sürecinden geçirilmediğimizi de belirtebiliriz.

4] AİHM'nin aşırı kalabalık cezaevlerinin ve kötü cezaevi koşullarının AİHS'nin 3. maddesi ile güvence altına alınan insanlık dışı muamele yasağını ihlal ettiğine dair onlarca kararı bulunmaktadır. Bu kararlar arasında Mandić ve Jović v. Slovenya ve Štrucl ve Diğerleri v. Slovenya kararlarında AİHM, Ağustos ayında ortalama 30 dereceyi bulan sıcakta mahpusların aşırı kalabalık ve hijyenik olmayan bir cezaevinde tutulmalarını, maruz kaldıkları sıkıntı ve güçlüklerin

tutulma koşullarının halihazırda barındırdığı düzeyin ötesine geçtiğini söyleyerek 3. maddeye aykırı bulmuştu.

[5] Mimitaş v. Türkiye, Başvuru No. 23698/07, Karar Tarihi: 19.03.2013.

[6] Kara v. Türkiye, Başvuru No. 22766/04, Karar Tarihi: 30.06.2009.

[7] Bilal Demirdağ başvurusu, Başvuru No. 2014/4892, Karar Tarihi: 05.11.2015.

[8] Hüseyin Sürensoy başvurusu, Başvuru No. 2013/749, Karar Tarihi: 06.10.2015.

[9] Tur v. Türkiye, Başvuru No. 13692/03, Karar Tarihi: 11.06.2013.

[10] Turan Günana başvurusu (no. 5), Başvuru No. 2013/5545, Karar Tarihi: 15.12.2015.

[11] Benan Molu, "Utanma Duygusunun İhlali: AİHM Kararlarında Çıplak Arama"

[12] Gülay Çetin v. Türkiye, Başvuru No. 44084/10, Karar tarihi: 05.03.2013.

[13] Gülay Çetin v. Türkiye, para. 144-149.

[14] Fatih Hilmioğlu başvurusu, Başvuru No. 2014/648, Karar Tarihi: 18.09.2014.

[15] Amnesty International, Turkey: Independent monitors must be allowed to access detainees amid torture allegations, 24.07.2016

[16] Speaking Notes of the Secretary General to the Informal meeting of the Ministers' Deputies, 05.08.2016

BAKIRKÖY KADIN CEZAEVİ İNFAZ KURUMU

Bakırköy Kadın Cezaevi'ne yapılan ziyarette tutuklu müvekkillerimize yönelik "Anne, baba, eş, çocuk, eşinin anne ve babası ile yapacağı görüş dışında ki kişilerle görüş yasağının yazılı tebliğ edildiği, bu çerçevede kardeşlerin de dahil olduğu görüş kısıtlaması getirildiği tespit edilmiştir.

Yine Bakırköy Kadın Cezaevinde ortak alana çıkma, sohbet hakkı, spor ve diğer aktivitelerinden yasaklama, gazete, kitap ve televizyon yasağının uygulandığı tespit edilmiştir.

Tüm tutuklulara uygulanmak üzere açık görüş uygulaması yasağı OHAL süresince yasaklandığı idare tarafından bilgi verilmiştir.

Bakırköy' de halen tutuklu olan bir kadın tutsak ile yapılan görüşmede;

Z.Ç : 92 doğumlu. 6 gün gözaltında kalmış. Gözaltı süresi boyunca zaten 30 gün kalacaksın diye tekrarlayıp durmuşlar. Gözaltında kaldığı zaman zarfında daha çok 3 polis ile muhattap olmuş. Bu Polislerden biri Z.Ç'nin kafasına vurmuş ve yer yatırmış, hırpalamış. çoğu zaman gözünü kapamış. Polis sürekli olarak hakaret etmiş ve ecdadını s.kerim, tüm aileni s.kerim şeklinde sinkaflı küfürler etmiş. Bir konuşmasında "bak konuş, burda binlerce Timimiz var, onları dur-

durmuş durumdayız. Konuşursan onları durdururuz yoksa sana tecavüz edecekler, senle beraber olmak isteyen çok kişi var" şeklinde cinsel tehditte bulunmuş. Bir ara polis Z.Ç 'nin kafasını iki bacağı arasına almış, o sırada polisin cinsel organını hissetmiş. Bağırıp çırpınmasıyla diğer polisler gelmiş ve o polis pozisyonunu değiştirmiş, hırpalayıp kapıya doğru itmiş. "Alın bunu makatından elektrik verin" şeklinde talimat vermiş. Ama bu olayı gerçekleştirmemişler. Müvekkil ilk iki gün hastaneye götürülmüş. Orada doktora başında iz olduğunu söylemiş. Doktorun yazıp yazmadığını bilmiyor. Diğer günler hastaneye götürülmemiş, bundan sonra 5 günde 1 hastaneye götürüleceksin denmiş. Müvekkil avukatı ile görüşmek istediğinde "Avukatlarınız dışarıda onları da s.keçeriz" şeklinde hakaretlerde bulunmuş. Müvekkil 3 Polisi de teşhis edebilecek durumda. İlk polis (tecavüz tehdidinde bulunan) 48 yaşlarında, yüzü hafif uzun, orta kilo ve boyda, gözlüklü ve omuzları hafif öne düşük bir şahıs. Ayrıca işkence sırasında Müvekkile benim senin yaşlarında kızım var diyormuş. Diğer polis de beyaz tenli, hafif önden kel, sakalı yok, orta boy ve kiloda. Diğer Polis bir kadın ve diş yapısı bozuk. yüzü hafif kırışık, orta yaşta, saç rengi hafif kumral-sarı renge boyanmış, biraz kilolu. Bu polislerin tümü orta yaş ve üzeri. Bu anlamda dikkat çekici (90'ların işkencecilerini mi getirdiler sorularını akıllara getiriyor). Bu 3 polis dışında Serdar Atasoy(soy isimden tam emin değil) isminde bir polis daha var. Müvekkili getirip götürürken sürekli hakaret ediyormuş. Bunlar teşhis edebildikleri, bunun dışında yüzü çoğu zaman yere dönük veya kapalı olduğu için işkencede kimler vardı tam bilmiyor. Ayrıca polisler birbirlerine "Ökkeş" diye sesleniyormuş.

Y. I : 1 Ağustos'ta hastaneye götürülmüş. Dönüşte ring aracında haber dinlenildiği sırada 20'li yaşlarda uzun bir asker "bana silah verseler tüm Kürtleri öldürürüm" demiş. Diğer asker niye öyle diyorsun diye itiraz etmiş ve yine aynı asker "bana silah verseler önce bundan (Y:I'ı işaret ederek) başlarım" demiş. Tutsak "sen kimi öldürüyorsun" diye karşı çıkmış. Sonra Komutan önde oturup durumdan bihaber olduğu için Komutana bildirmiş, neden eli kelepçeli insanları tehdit ettiklerini söylemiş. Komutan gerekeni yapacağız demiş. Genel olarak gergin bir hava hakim. Y:I askeri teşhis edebilir durumda.

TEKİRDAĞ CEZAEVİ İNFAZ KURUMU

Tekirdağ Cezaevinde 15 Temmuz'dan önce başlayan sürgünlerin OHAL süresince daha çok arttığı, sürgünler sırasında tutsakların ring aracında yaşadıkları ihlaller, ring aracında görevli memurlar tarafından sözlü ve fiziksel şiddet gördükleri, sevk edildikleri cezaevlerinde güvenlik gerekçesi ile görevli memurların insanlık onuruna aykırı çıplak arama dayatması ve bu dayatmaya karşılık veren tutsakların fiziksel şiddet ve işkenceye varan uygulamalara maruz kaldıkları tespit edilmiştir.

04.08.2016'da yapılan Tekirdağ Cezaevi ziyaretinde tutsakların tarafımıza aktardıkları:

1- Sincan Cezaevinde 3 grup sevk edilmiş, sevk edilenler sevk sırasında psikolojik ve fiziksel şiddete maruz kalmıştır.

Sevk edilirken eşyalarını dahi almalarına izin verilmemiştir.

2- Tekirdağ cezaevine sevk edilenler cezaevine alınırken arama adı altında çıplak arama dayatması yapmış buna izin vermek istemeyen tutsaklar işkence görerek çıplak aranmıştır.

3- Bir tutsak çıplak arama dayatmasına karşı geldiği için komaya sokulana kadar darp edilmiş ve revire dahi götürülmemiştir. Diğer tutsaklar tarafından baygın şekilde koğuşa getirilmiştir.

4- Darp edilen bir tutsak psikolojik ilaç kullanımı raporlu iken kendisine ilaçlar halen verilmemiştir.

5- 3 kişilik koğuşlarda 6 ve 7 kişi kalmaktadır. Koğuşlarda 3 kişilik yatak olup kalanlar yerde yatmaktadır.

6- sohbet ve spor ve diğer faaliyetler yasaklanmıştır.

7- Koğuşlarda yemek masası verilmemiştir. Bu yüzden yemekler yerde yenilmektedir.

8- Sıcak su verilmemektedir. Soğuk su da belli saatlerde verilmektedir. Sayı artmasından kaynaklı belli saatlerde verilen soğuk su ile de duş imkanı imkansız hale getirilmiştir.

EDİRNE KADIN KAPALI CEZA İNFAZ KURUMU

SAMİ GEYLANİ ve Ferhat ÖNDER ile yapılan görüşmeler neticesinde;

Son iki aydır yaşadığımız sorunları hiçbir şekilde dışarıya yansıtıyoruz. Dışarıya göndermek istediğimiz mektuplar kurumlara, ailelere, basın kurumlarına veya milletvekillerine nereye olursa olsun burada yaşadığımız sorunları içeren hususlar var ise mektuplara el konuluyor. Son 5 aydır mektuplarımıza el konulmuştur. Telefonda ailelerimize anlatmak istediğimizde buna müdahale ediliyor. Bu tür girişimlerde bulunan arkadaşlara ceza verilmektedir.

Ülkede başta kürt halkı olmak üzere tüm muhalif kesimlerin sindirilmesi ve bastırılması yönünde ki uygulamalar cezaevlerinde de sürdürülmekte OHAL gerekçesi ile de daha da ciddi sorunların yaşanacağı yönünde izlenimler olduğu beyan edilmiştir.

Maddeler halinde yaşadıkları sorunlar:

1- Mektuplarımıza el konuluyor.

2- Telefon görüşmelerimize müdahale ediliyor.

3- Oda değişim taleplerimiz çeşitli gerekçelerle aksatılıyor.

4- Ortak alan faaliyet gruplarımız verdiğimiz dilekçelere göre değil, kendi istedikleri gibi hazırlanıyor.

5- Sudan gerekçeler ile her gün soruşturmalar açılıyor, cezalar veriliyor.

6-Verilen cezalar hücre cezaları, iletişim, spor ve kütüphane vb. etkinliklerinden oluşan cezalar.

7- Revirde gayri insani yaklaşımlarla tedaviler yapılmıyor. Hastane sevkleri geciktiriliyor.

8- Hastaneye yatışlar hayati olmasına rağmen yapılmıyor.

9- Kitaplar, gazete, dergi ve TV yasak olmamasına rağmen verilmiyor.

Ali Kurt'un aktarımına göre:

Ağırlıklı ideolojik içerikli kitap dergi gazeteler el konuluyor. Toplama kararı olmamasına rağmen keyfi bir şekilde el konuluyor. Ortak faaliyetler çıkma süresi haftada 10 saat iken haftada yaklaşık haftada yaklaşık 6 saat çıkabiliyoruz. Ayrıca aylık aramalar ve ani baskınlar ortak alan faaliyet saatine denk getiriliyor. Böyle olunca o saat o gün ortak alan faaliyetleri iptal ediyor. Depoya konulan eşyalar bizlere verilmiyor. Elbiseler ve kırtasiye malzemeleri renklerinden dolayı bile bizlere verilmiyor. Kantinden almamız dayatılıyor. İç dış kantinde ürün tek ve çok pahalıya satıldığı için birçok tutsak ihtiyaçlarını karşılamakta zorluk çekiyor. Yemekler besleyici doyurucu ve hijyenik değil. Hastaneye giden hasta tutsaklar ırkçı ayrımcı yönelimlerle baş başa kalıyor.

DÜZCE CEZAEVİ İNFAZ KURUMU

Düzce Cezaevi'nde görüştüğümüz Yılmaz Atlı'ın aktarımına göre:

AKP'nin yürüttüğü savaş cezaevlerinde de cezaevi idaresini siyasi tutsaklarda da sürmektedir. Öyle ki hasta tutsaklara bile çok ciddi fiziki ve psikolojik yönelimler yanında hastaneye sevklerini ve tedavi olma koşullarını ortadan kaldıran birçok provokatör yönelimler söz konusu olmuştur. 2015' Eylül ayında başlayan baskı ve zulüm darp ve şiddete dönüşmüş bu eylemler sürecin atmosferine göre kimi zaman artan fiziksel şiddetle kimi zaman sadece psikolojik şiddetle devam etmektedir. Hali hazırda bulunan hasta tutsakların tedavileri durdurulmuş çeşitli gerekçelerle ilaçlarını verilmemektedir.

Düzce cezaevinde son bir yıldır yaşana ağır hak ihlalleri OHAL ile birlikte artacağı ve belki de telafisi olamayacak sonuçların doğacağına ilişkin beyanda bulunmuşlardır.

BOLU F TİPİ YÜKSEK GÜVENLİKLİ KAPALI CEZA İNFAZ KURUMU

Cezaevi ziyareti aktarımına göre:

Sağlık sorunları bağlamında yaşanan hak ihlallerinin başında teşhis ve etkin tedavi olanaklarının çok sınırlı olmasıdır. Gerek cezaevi revirine gerekse hastaneye götürülen arkadaşlara verilen ilaçlar tedavi amaçlı olmaktan çok geçiştirme amaçlıdır. Çoğu zaman doktor yetiştirmiyor gerekçesiyle acil durumlarda dahi doktora çıkartılmamam durumları yaşanmaya devam ediyor. Yine tedavi için hastaneye götürülen arkadaşlar muayene esnasında kelepçe açmama gibi durumlarla karşı karşıya kalabilmektedir. Ağırlaştırılmış müebbet alan arkadaşlar üzerindeki ağır tecrit koşullarında bir değişiklik söz konusu değil. Ayrıca disiplin cezalarında da bilinen keyfi yaklaşımlar devam etmektedir. Herhangi demokratik bir tavır eylem karşısında disiplin cezaları devreye sokulmaktadır. Özellikle sevkler esnasındaki çıplak arama uygulamasına karşı gösterilen tepkiye zorla elbise çıkarma işkence vakalarına da sık sık rastlanmaktadır.

GEBZE KADIN KAPALI HAPİSHANESİ ZİYARET VE GÖZLEM NOTLARI

Hazır bulunanlar..... : Av. Şule Receptoğlu- ÖHP İstanbul Şubesi/ İHD İstanbul Şubesi

Gözlem ve Tespitler : 15 Temmuz darbe girişiminden sonrası bir çok hapisanede yaşanan hak ihlalleri ve kötü muamelelere ilişkin Gebze Kadın Kapalı hapishanesinde, hali hazırdaki durumun tespiti amacıyla ziyaret gerçekleştirilmiştir.

06.02.2017 tarihinde 5 mahpusla görüşme gerçekleştirilmiştir.

Avukat görüşmesi avukat görüş odasında gerçekleşmiş, ancak yüm görüş cam bölme dışından görevliler tarafından gözlemlenmiştir. Avukat görüş odasında üstü kapakla kapatılmış ses ve görüntü kaydedici tespit edilmiştir. Görevlilerce aktif olmadığı beyan edilmiştir. Görüşmeler toplam 1,5 saat sürmüştür.

Mahpusların Ortak Yakınmaları:

- Avukat görüş odalarındaki kamera ve ses kayıt cihazlarının bulunması, (her ne kadar görevliler aktif edilmediğini belirtse de savunma hakkı açısından şüphe uyandırıcı durumdadır.)
- Ortak alanlarda kamera bulunması,
- Sağlık ve beslenme sorunlarının bulunması, öğün yemeklerinin yetersizliği
- koğuşlarda ısınma sorununun bulunması,
- Mahpusların ailelerinin ulaşma imkanı bulunmayan hapisanelere sürgün uygulaması
- Mahkemelere ve hastaneye gidiş gelişlerde yol boyunca kelepçe uygulaması
- Mahkemelere çıkarılmama ve SEGBİS ile savunma yapmaya yönelik zorlama
- Giyim eşyalarında mevzuat dışı, keyfi olarak mahpuslara verilmemesi,
- Acil sağlık sorunlarında dahi revire çıkartılmama, zamanında tedavinin gerçekleştirilmemesi
- İç kantinden bulunmayan gıdalara, dış kantinden de ulaşma imkanının sınırlandırılması
- Mektupların iletilmemesi sorunu
- Bir çok televizyon kanalı yayını verilmemesi
- Cezaevi personelinin provakatif ve milliyetçi yaklaşımları
- Ortak etkinliklerden yararlanma ve gerekli araç- gereçlerin sağlanmaması

- Hasta mahpusların ilaçlarının karşılanmaması
- Birçok hakkın kullanımının yasaya değil hapishane idaresinin takdirine bağlı olduğu,

Hapishanedeki Hasta Mahpuslar:

- Türkan Uzan Avşin: Her iki göğsünde 4 adet kist tespit edilmiştir. Risk altındadır.

Merhaba arkadaşlar, iyi olmanızı diler, selam ve sevgilerimi iletirim.

27 Kasım 2016'da Gever'de polislerin panzerden ateş etmesi sonucu karnımdan ve kolumdan yaralandım. Sağ kalça kemiğinden giren kurşun karnımı delip sağ kolumdan parçalanmıştı. Kalça kemiğim çatlamış, bağırsaklarım yırtılmış, kolum ise nerdeyse parçalanmıştı. İlk müdahale için Gever Devlet Hastanesine kaldırıldım. Hayati tehlikeden ötürü ilk ve acil müdahale olarak yırtılan bağırsaklarım dikilmiş, kalın bağırsağım ise dışarıya alınmıştı. Sağ koluma yalnızca müdahale edilerek ameliyat sonrası acil bir şekilde ambulansla Van Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne havale edildim. Bilincimin kapalı olduğu bu sürede Van'da yapılan 2. ameliyatta, sağ ayağımdan alınan bir damarla sağ kolumun kesilmesi önlendi. 12 gün yoğun bakım ünitesinde yine bilincim kapalı bir şekilde yatırıldım. 12 gün sonra gözlerimi açtığımda karnımdaki dikişleri görmüş ve ne anlama geldiğini henüz bilmediğim kolostomi torbasını fark ettim. Aldığım kurşun yaralarımı çok sonra kavrayabildim. Sonrasında servise çıkardılar. Kolumun yarısı açık olduğundan enfeksiyon kapma riski vardı. O sürede sık sık ameliyata alınıyordum ve yaram yikanıyordu. Her geçen gün dayanılmaz ağrılar çekiyordum. Sağ kolumda damarlar, tendonlar, sinirler ve kemik parçalanmıştı. Mikro cerrahi tedavi gerektiren bir durumdu. Van'da mikro cerrahi doktoru bulunmadığından sevim İstanbul Baltalimanı Kemik Hastalıkları hastanesinde yapıldı. Van'da tedavim 27 gün sürdü. Tabi Gever'deki hastaneden Van'a kadar polis gözetimindeydim. Yoğun bakımda iken bile üniteye kadar giriyorlardı, servise alındığımızda ise kapının önünde 24 saat ikişerli- dönüşümlü olarak nöbet tutuyorlardı. Psikolojik baskı yapıyorlardı. Yoğun bakımda olma durumuma rağmen ısrarla ifademi almaya çalışıyorlardı, karakola götürmeye dayatıyorlardı. Hem geçirdiğim ameliyatlara, hem de yaşadığım olayın şokuna atlatamamıştım. Çok fazla ilaç veriliyordu, psikolojik ilaçlar da alıyordum. İstanbul'a uçakla yine polislerin gözetiminde getirildim. Kalçamdan aldığım kurşun ve ayağımdaki ameliyattan dolayı henüz yürüyemiyordum. Tekerlekli sandalye ile yanımda sadece ablamın refakatçi olarak kalmasına izin verdiler. İstanbul'a vardığımızda hava alanında bu kez başka bir polis ekibi karşıladı bizi. Yeni ekiple polis aracına bindirilip Baltalimanı Hastanesi ne götürüldüm.

Ağrılar gün geçtikçe şiddetleniyordu. Açık yaram bile Van'dan İstanbul'a gelene kadar kolum enfeksiyon kapmıştı. Uzun bir süre enfeksiyon servisinde müşahede altına alındım. Yoğun antibiyotik tedavisi altındaydım. Bu sebeple safra kesesinde taş oluştu. Ve ek olarak onun sancılarını çekiyordum. Daha sonra üst üste ameliyatlara alındım. Önce sol ayağımdan sinir, damar ve kemik alınarak koluma nakil yapıldı. Bu dokuların uyuşma sürecine girdik ve yaram hala açıktı. Koluma ayrıca platin de takıldı. Bu ameliyatım 12 saat sürdü. Ameliyat sonrası kolumdaki kanamadan kaynaklı "sülük tedavisi" uygulandı. Bir hafta boyunca her gün açık yaramın

üstüne sülük koydular. Daha sonra koluma uzun bir süre sünger yapıştırıp bir makina yardımıyla kanı çekmeye çalıştılar. Benim için çok zorlu bir tedavi yöntemiymi. Fiziksel acının zirvesini yaşıyordum. Art arda ameliyatlar, soluksuz bir tedavi süreci... Polisin psikolojik işkencesi ise çabasıydı. Kaldığım odanın kapısında gözleri üzerimde, hasta mahremiyetini gözardı eden yaklaşımlar... Öyle ki odama girip başımda beklemeyi dayattılar. Buna tepki gösterince ve ailemin de tepkisiyle oda dışına gittiler. Bununla da sınırlı kalmayıp hasta bakıcılara ajanlık dayatıyorlardı. Bunu bizzat aynı odada kaldığım bir hastanın bakıcısından öğrendik. Tüm bu baskılar altında kol ameliyatlarım devam ediyordu. Aldığım narkozların haddi hesabı yoktu. Kolumdaki dokular uyuşma gösterdikten sonra son aşamadan açık yaranın kapanması için ameliyat hazırlıkları başladı. Ameliyatıma girecek olan doktor, başka hastaneden bir uzman doktor getirtti ve ameliyat öncesi kontrol ettiler. Bir nevi yöntem belirleme. Büyük ve zor bir ameliyattı, 15 saat sürdü. Mikroskop ile yapılan ameliyatla sırtımdan yaklaşık iki kilo et ve kas alınıp koluma nakil yapıldı. Ameliyatla dondurulmuştu bedenim, öyle ki çıkışta vücudumda çok fazla şişkinlik vardı. Yoğun bakıma alındım hemen. 12 saatlik hayati riski taşıyordum. Bu saati atamam önemliydi. Sırtımdaki dikişler ve kolum dayanılmaz acılar çektiriyordu. 12 saatten sonra ameliyatın başarısı ortaya çıkmıştı. 96 günlük hastane sürecinde toplamda 15 ameliyat geçirdim. Tabei ameliyatlarım tamamlanmamıştı. Sadece kolumun olması gereken iki ameliyatı var. Şimdiye kadar yapılan 15 ameliyat sadece üç parmağımı çalıştırmama yetmiş (baş parmak, işaret ve orta parmak), geri kalan yüzük ve serçe parmağım için de ayrıca doku (sinir) nakli gerekiyor. Bu iki parmağımı henüz hissetmiyorum. Genel olarak sağ kolumu da henüz kullanamıyorum. Olmam gereken diğer ameliyatlar, hala dışarıda olan kalın bağırsağım ve 15 ameliyatın eseri olan safra kesesi...

15 saatlik kol ameliyatımın üzerinden birkaç gün geçmişti ki polislerin yoğun baskısından kaynaklı hastanenin başhekiminin dayatmasıyla hastaneden ani bir şekilde taburcu edildim. Dikişlerim henüz taze iken, genzimi yakan narkozu atamadan ve yürüyemeden 1 mart 2016'da taburcu edildim. Akşama doğruydu. Beni almaya gelen polisler geceyi nezarethanede geçirip ertesi günü savcıya verebileceğimi söylediler. Fakat durumumu görünce üstlerini arayıp durumunun iyi olmadığını, bu şekilde geceyi karakolda geçiremeyeceğimi, bunun riskli olduğunu ve bu riski üstlenemeyeceklerini söylediler. Ve o gece taburcu olduğum hastanede misafir olarak tutuldum. Ertesi gün (2 mart 2016) sabah 5'te hastaneden çıkardılar. Özel bir araçla vatan a götürdüler. İşlemlerim yapıldı, dosyam hazırlandı, parmak izi almaya çalışırken ameliyatlı ve donmuş parmaklarımdan zorla iz almaya çalıştılar. Acıdan çığlık atmamla vazgeçtiler. Gün boyunca ağrı kesiciler içiyordum. Öğleden sonra çağlayan adliyesinde SEGBİS ile Yüksekova savcılığına ifade verdim ve tutuklandım. Bakırköy cezaevine getirildim. Cezaevinde işlemlerden sonra o yaralı halimle geceyi "geçici koğuş" dedikleri kirli, izole bir koğuşa attılar. Kişisel hiçbir ihtiyacımı karşılayabilecek durumda değildim. Onlara ağrımın olduğunu, doktor çağrılarını söyledim. Fakat "sağlıkçı yok bu saatte" dediler. o zaman arkadaşların yanına verin dedim, "yarını bekle" dediler. Geceyi geçirdiğim koğuştaki klozet yoktu. Ameliyatlı olup çömelemeyeceğimi söyledim. Cevap vermeden kapıları üstüme kapattılar. Bir süre sonra ellerinde bir büyük boy boya kovasıyla geldiler. Dibini daire şekkinde oyulmuş halde elime verdiler. "Al tuvalet ihtiyacını böyle gider" dediler. Bu ilkel yöntemle acılar içinde demir kapıya tutunarak ihtiyacımı

giderdim. Sabaha kadar ağrılarla kıvrandım. Narkozun etkisiyle derin derin öksürdüm. Sabah 9-10 gibi beni geçici koğuştan çıkardılar. Doktor ve işlemlerden sonra arkadaşların bulunduğu koğuşa götürüldüm. İki günde bir pansiyon olmam ve haftalık kontrolden geçmem gerekiyordu. Cezaevlerinde pansumanım için malzeme eksikliği vardı. Bunun için malzemeleri kendi doktoruma yazdırıp rapor sunmam gerektiği, aksi halde malzeme alınamayacağı söylendi. Aynı şekilde almam gereken proteinli besin açısından da doktor raporu dayatmasında bulunuldu. bu sorunu ancak üzerinden belli bir süre geçtikten sonra doktor raporuyla çözebildik. Koğuştaki yatağa bağımlıydım. hemen hemen tüm ihtiyaçlarımı arkadaşlar karşılıyordu. arkadaşlar sabaha kadar başımda bekliyorlardı. kolum ve sırtımdaki dikişlerim için iki günde bir revirde pansuman oluyordum. kolostemimin pansuman ve değişimini koğuştaki arkadaşlar yapıyordu. hijyen üst seviyelere çıkarıp olası bir enfeksiyonu önlemek için çaba gösteriyorduk. yemeği arkadaşlar yediriyordu, banyo yapamadığımdan arkadaşlar vücudumu siliyordu. hastaneye geliş gidişlerimde kelepçe dayatması yapılıyordu. benden ısrarla doktor raporu istiyorlardı. halbuki 15 ameliyat geçirdiğime dair kalın bir hastane dosyam ellerindeydi. ceza ertelemesi için adli tıp kurumuna götürüldüm. burada 3 aylık fizik- tedavi görmem için rapor verildi. oysa ki olmam gereken 2 ameliyat vardı. doktoruma danışılmadan böyle bir rapor verildi. 3 aylık süreden sonra durumun yeniden değerlendirileceğini ve karar verileceğini söylediler. Bakırköy Müdürü kendi inisiyatifiyle beni izmir menemen r tipi cezaevine sevk etti. çünkü adli tıp raporunda yer ismi belirtilmemişti. cezaevi bu koşullarda tedavi imkanlarını sağlayabilirdi, bu şekilde tedavi gören hastalar bulunuyordu. siyasi kimliğimden kaynaklı böyle bir sürece tabi tutuldum. izmir menemen r tipi cezaevine 26 haziran da götürüldüm. tecrit koşullarının uygulandığı bu cezaevinde tek kişilik bir hücrede tutuldum. içinde açıkta bulunan bir tuvaleti ve lavabosu vardı. bu nedenle hücre sürekli lağım kokuyordu. tuvaletin açıkta olması ve hücre kapısının camından içerinin görülmesinden kaynaklı ihtiyaçlarımı görmede zorlanıyordum. banyo ise hücrenin dışında adli mahkumlar ile ortak kullanılıyordu. hücrenin dışındaki banyonun kapısına bakan 2 tane kamera vardı. banyo yapmak tam bir işkenceye dönüşmüştü, hem de tek kolla. kameralardan kaynaklı banyoda giyinmek gerekiyordu. sadece sol kolum çalışır olduğundan hem ayakta giyinmekte zorlanıyor, hem de kolostomi ıslanması değişim gerektirdiğinden öylece uzun bir süre banyoda kalıyordum. defalarca düşme tehlikesi geçirdim. banyoyu diğer iki adli kadın mahkumla ortak kullanışım ayrıca endişelendiriyordu. havalandırma yine ortaktı ve 6 adet kamera tarafından izleniyordu. tecrit uygulanıyordu. sürekli hücredeydim. havalandırmaya çıkmadan butona basıyor, gardiyanın gelip kapıyı açmasını bekliyordum. yine hücreme dönmek istediğimde aynı işlemi tekrarlıyordum. görevli yoksa saatlerce gelmesini bekliyordum. ağrılarım oluyordu, sadece ağrı kesiciler kullanılıyordu. pratisyen doktorlar hastalıklarım ile ilgili çok bilinçli değildiler. bunun için 1 saat uzaklıktaki merkeze (İzmir) gidiyordum. bu durum çok zordu. kolostomiden kaynaklı uzun süre oturular beni zorluyorlardı. bir kere ise hastane önünde bekletildiğim ring aracında kolostomi torbam patladı ve acile kaldırıldım. kelepçe dayatması yapılıyordu. Zar-zor taşıdığım ve hareket ettiremediğim koluma rağmen birkaç kez kelepçe taktılar. Hatta kolumun ağrıdığını gören askerler bu kez çalışır olan sol kolumdan kelepçeyi bir askerin koluyla bağlayıp o şekilde hastaneye götürdüler. fizik tedavi için hastanede “sözde uzman” bir doktora götürüldüm. hiç muayene etmeden 30 seans fizik terapisi verdi.

kendisine “ameliyatlarım bitmedi, fizik tedavi olur mu?” dedim, bana “ATK’nin raporlarına karşı gelemeyiz, ne isteniliyorsa onu yapmam lazım” deyip, meslek ahlakının dışına çıkıp üç ay boyunca orada boşuna tutulmama sebep oldu.cezaevine gelen terapist haftada üç gün beni açık görüşün yapıldığı salona götürüp orada ilkel tekniklerle parmaklarımı hareket ettiriyordu. her seanstan sonra ağrılarım daha da artıyordu. seanslar böyle geçince yine hastanede bir el cerrahına muayene olmak istedim. doktor daha koluma bakar bakmaz bir de epikriz raporlarımı görünce bunların çok zorlu ameliyatlar olduğunu, benim ameliyatları yapan doktorlara gitmem gerektiğini söyledi ve o da ağrılarıma bir müdahalede bulunamıyordu. bu yönlü sayısız kere gittim ve hep aynı yaklaşım ile karşılaştım. henüz 11. seansta fizik tedavim kesildi. en son yoğun ağrılardan dolayı gittiğim başka bir uzman fizik doktoru ameliyat olmadan nasıl fizik tedavi görüyorsun deyip tedaviyi kesti. sonrasında R tipinde kalmamı gerektirecek hiç bir neden kalmamışken 3,5 ay orada boşuna bekletildim.

Aynı koşullarda erkekler bölümünde bir siyasi tutsak daha vardı. Ergin AKTAŞ. Kendisinin iki eli yok ve tecritte tutuluyor. Aynı sorun ve sıkıntıları yaşıyorduk. Özel bir yönelim vardı üzerimizde. Ayrıca kendisinin daha ağır sağlık sorunları vardı. kendisi benden 2 ay önce getirilmişti. Yüz yüze görüşemiyor, seslenerek iletişim kurabiliyorduk. avukatların gelip gitmediğinden yakınıyordu sürekli ve ben gittikten sonra geliş gidişlerin olduğunu ve çoğaldığını söylüyordu. Oradaki tecrit koşullarında iki kişi olmamıza rağmen kurumlarımızın duyarlıkları eksik kalıyordu. Tüm çözüm kapılarını zorluyorduk ama çok da yalnız bırakıldık. sadece basına yansıma ile sınırlı kalıyordu her şey. Bizden daha kötü durumdaki arkadaşlar gelirse nasıl olacak kaygısı taşıyordu. ki oradaki yatalak hastalara muameleleri görüyorduk. bunun için koşulları, sorunları muhakkak çözmemiz gerekiyordu. defalarca şartların düzelmesi için dilekçeler yazdık (A. Bakanlığı’na, meclis insan hakları komisyonuna, İHD’ye TTB’ye ve ismini hatırlayamadığım diğer kurumlar) Cezaevi müdürü ile de görüşme talep ettik, sorunları çözmek, çözüme kavuşturmak istedik. Fakat hiç bir sonuç alamadık. En son çare olarak hayatımızı tehlikeye koyup açlık grevine girdik. eylemden bir hafta sonra apar topar İstanbul’a getirildim. Ergin arkadaş orada yalnız kaldı. Daha sonra öngördüğümüz gibi 2 yatalak arkadaşımız daha oraya götürülmüş. Şimdi orada bulunan 3 arkadaşımız da belirttiğim sorunların devamını yaşıyor. Diğer iki arkadaşın isimleri Yusuf BULUT ve Ahmet Hami’dir.

İstanbul’a getirildikten sonra tekrar ATK süreci yaşadım. Verilen raporda “cezaevinde kalmayınca sakınca yoktur” denildi. Hala bekleyen (4) ameliyatlarım yaşamı idame etmemde ağır zorluklar çıkarıyor. Bağırsak ameliyatımı acil yapmam gerekiyor. Bunun için gitmiş olduğum Okmeydanı’ndaki doktor ilk başta daha önce ameliyatı yapan doktorun tekrar ameliyat yapması yönünde fikrini beyan etmiş, daha sonra bu düşüncesinden vazgeçip kendisinin yapabileceğini belirtti. kendisini dayatması ve gelişebilecek ameliyat riskleri üzerindeki yaklaşımı beni tereddüte düşürdü. bana “tam teşekküllü bir hastane öneren doktor ameliyat olursam şuanki mevcut bir kolostomi yerine, 4 tanesi ile çıkabilme ihtimalini çok yüksek tuttuğunu, bağırsağı kapatma riskinin olduğunu; bunu istemiyorsan ömür boyu böyle yaşayabilirsin, hiçbir sakıncası yok” diyerek olumsuz yönde yaklaşımları bende kimi endişelere yol açması, özellikle tercih yapmam konusunda ısrarcı olması ameliyatı yaptırmamda geri adım attırdı. Güvenmediğim bir

doktora hayatımı teslim edemem. şimdi ameliyat olmam için uygun koşulların yaratılması gerekiyor. buna ne hastane koşulları uygun, ne de cezaevi koşulları. Yaklaşan Nisan ayında kolumun kontrolü olacak. Fakat daha önce gittiğimde bana önce bağırsak ameliyatını olmam gerektiğini önemle belirten doktorlarım nasıl kol ameliyatına başlayacaklar bilemiyorum. Bu durumda 1 yıldır ameliyatlarım koşullardan dolayı yapılamıyor.

Değerli arkadaşlar, mümkün olduğunca sağlık sürecimi sizlerle paylaşmaya çalıştım. Dilerim bu konuda bir şeyler yapabilir, mevcut durumdaki tüm hasta tutsaklara yoğunlaşıp gerekli girişimlerde bulunursunuz. Hayatın iki kere direniş olduğunu zor koşullarda, zindanlarda somut yaşıyoruz. Tüm hasta tutsaklara yapacağınız her türlü girişim için şimdiden hepimize teşekkür ediyorum.

selam ve sevgilerle

22. 02. 2017

Sibel ÇAPRAZ

Değerli arkadaşlar,

Sizler istediğiniz için bilmem kaçınıcı kezdir aynı sorun ve sıkıntıları yazdım. Bu raporların sağlık sıkıntılarımızı gidermek için olumlu bir katkısı olacağına inanmıyorum. Dolayısıyla her hangi bir beklentiyle yazmıyorum bu raporu. Sadece size saygı gereği son bir defa yazıyorum.

1997'den beri bacağımda platinle yaşıyorum. Platin-iç protez- diz ile kalça arasında bulunuyor. yaşanan aşınma ve kum ufalanmasının bir sonucu olarak yaşanan sinir sıkışması nedeniyle 2009 Ekim'inde bacağımdeki platin iç protez- değiştirildi. Samatya hastanesinde bacağıma takılan yeni platin- iç protez kelimenin tam anlamıyla inşaat iskelesine benzemektedir. Platinin yanı sıra çivi, tel vb... bulunmaktadır. En kötüsü de, platinin çivi ile kürek kemiğime bağlı olmasıdır. Çünkü bu iç protez çivi ile kürek kemiğine bağlı olduğu için hem hareket- yürüme- ayakta kalma alanım çok sınırlandırıldı. Ayrıca merdiven çıkıp-inme ve çölmeyi de kesin bir şekilde bana yasaklandı. Nitekim bunca belirten raporlar sağlık dosyamda bulunmaktadır. fakat buna rağmen Bakırköy c. evi idaresi yer darlığı gerekçesiyle 12 Nisan 2012 tarihinde beni Gebze C.evine gönderdi.

Gebze C. evi yemekhane, banyo ve tuvalet aşağı katta, yatakhane ise yukarı katta bulunuyordu ve ben sırf insani ihtiyaçlarımı karşılamak için bile olsa günde en az on kez merdiven kullanmak zorunda kaldım. Bu nedenle çok kısa bir süre içinde kürek kemiğime bağlı olan çivide gevşeme meydana geldi. Bu durumun düzeltilmesi içinde yeni bir platin- iç protez değişikliği, yani bir ameliyat geçirmem gerekmektedir. Zaten bu nedenle Bakırköy'e getirildim. Ancak, eğer ameliyat olursam hayatımın geri kalanı yatağa bağlı olarak yaşama riskim olduğu için doktorlarım kendiside ameliyat olmamı istemiyorlar yani ağrılarım dayanılmaz olsa da idare edebildiğim kadar bu şekilde götürmem yani ameliyat olmamam önerilmektedir.

Yaklaşık üç yıldır bu halimle hayatımı idame etmeye çalışıyorum. Doğrusu aynı koğuştta kalan arkadaşlarımlın desteği olmazsa tek başına hayatımı idame etmem neredeyse imkansız. Çünkü mevcut haliyle iki baston kullanmak zorundayım.

Ayrıca AKP hükümetinin darbe fırsatçılığı yapıp çıkardığı khk'lar ve cezaevi idaresinin de fırsatlardan istifade bizlere askeri sayımı dayatmaktadır. İkinci kez Bakırköy'e gelişimin üzerinden yaklaşık iki yıl geçti ve rahatsızlığımdan dolayı zamanımın çoğunu odamda- yatağımda geçiriyorum. Fakat son üç aydan beri- askeri sayımı kabul etmediğimiz için onlarca disiplin soruşturması açılmıştır.

Yine bu üç ay içinde c.evi doktoru tarafından iki kez ortopediye sevkim yapıldı. Ama her seferinde görüş gününe denk getirildiği için gidemedim. Yani görüşe çıkamadığım için ailemin özellikle de annemin üzülp kahr olacağını bildiğımden hastaneye değil de görüşe çıkmayı tercih ediyorum. Bu da her seferinde sevkimin yeniden yapılması ve bir-iki ay beklemem demektir. İşte bu nedenle üç ay önce çıkmam gereken sintigrafi filmi hala çekmiş değilim. Bundan dolayı ağrılarıml artmasının dışında şu am tam olarak bacağımlın durumunu bilmiyorum. Bunca sağlık sorunlarına rağmen bana böyle yaklaşan bir idare- sistemin diğer siyasi tutsaklara nasıl yaklaştığını varın siz hesaplayın. Öyle ki, cezası bitmiş olan Eylem Mangütay arkadaşım, yukarda sözünü ettiğim tutanak- soruşturmaları gerekçe göstererek tahliye etmediler.

İşte bu insanlık dışı uygulamalara karşı, şuan bir grup arkadaşımlla birlikte açlık grevindeyim.

Selam, sevgi ve saygılar

Rengin Roj

Arkadaşlar,

Kendi sağlık durumumla ilgili çokça defalarca, istendiğı üzere yazıp gönderdim ancak tekrar tekrar istenmesine bir anlam vermekte zorlanıyorum şahsen. Nasıl oluyor da kurumlar hep kaybediyorlar?

Arkadaşlar, bilindiğı üzere sağ bacak kalça platin (protez) var bacağımda. 2000 yılında yaralanma sonucu kalçama platin takıldı. 2000 yılından bu yana iki (2) kere platin değiştirdim. Şimdi platinin gevşeme sonucu, merdiven kullanmamam gerektiğı, düz zeminde hareket etmem gerektiğı nedeniyle Gebze Cezaevi'nden, Bakırköy Cezaevine sevk edildim. Burada defalarca ortopedi bölümüne gittim. Samatya eğitim ve araştırma hastanesine gidiyorum. Bir yıldır buradayım, şimdiye kadar gittiğim doktorlar, film sonuçları platinin gevşemesi sonucu çıktı. Ancak son gittiğim doktor film sonuçlarına göre platinin gevşemesinin yanı sıra, platinin kalça küreğini sürütünme sonucu kemirdiğini, kalça küreğini incelttiğini, bu yontma sonucu kalça kemiğimin yukarıya kaydığını, müdahale edilmesini gerektiğini söyleyip, beni acil ameliyat için hastane heyetine sevk etti. Kısa bir sürede heyete çıktım. Hastane heyeti de aynı şeyleri söyledi. Hemen şubat ayı içinde ameliyat dediler ancak ben havaların soğukluğundan dolayı göze ala-

madım. Nisan ve mayıs ayı olacak. bacağıma (kalça kısmı) platin takacaklar, platine ekten plastik yuva yapacaklar. Bu durumda platin kalça küreğimi platinden koruyabilecekmiş. yani şimdiye kadar bir platin vardı kalçamda, şimdi hem platin hem plastik yuva olacak. durum bu.

Ek olarak, Gebze Cezaevi'nde olduğu süreçlerde kocaali eğitim ve araştırmaya gidiyordum. ne onlar platinin kalça küreğimi kemirdiğini ne buradaki doktorlar söylediler geçen bir yıl boyunca. ancak şimdi ben böyle bir durumla karşı karşıyayım. Bunun nedeni daha çok uzman doktorlara gidemediğimizden kaynaklanıyor. gittiğimiz doktorlar genelde genç ve daha yeni mesleğine başlamış doktorlardır. son gittiğim doktor, tesadüfen uzman bir doktora denk geldim ve o doktor platinin kalça küreğimi (sürtünme sonucu) yonttuğunu söyledi. Ayrıca bacağıma için ne zaman doktora gitsem, her seferinde ayrı bir doktor oluyor. Yani aynı doktor olmadığı için sürekli sil baştan bir tedavi sorunu ortaya çıkıyor. Bu da tedavinin zamanında yapılmadığı, zamana yaymasına neden oluyor. Ayrıca, buradan hastaneye gidiş gelişlerde bizim gibi insanlar çok zorlanıyoruz. Örnek ben koltuk değneği kullanıyorum, o durumda beni ringe koyuyorlar. Ringe inme- binmede çok zorlanıyorum. Sürekli (beyaz minibüs) arabanın hazır olmadığını, mecbur ringe binmem gerektiğini öne sürüyorlar. Oysaki koltuk değneği kullanan bir insan için ringe binip-inmek çok güç bir durumdur. Son olarak bir noktaya daha değinip bitirmek istiyorum. hastane sevklerinde sürekli bir erteleme, zamana yayma durumu var askeriyenin, idarenin. Benim belirtebileceklerim bunlardır.

Şimdiden çalışmalarınıza başarı dileklerimi iletiyor, kalın sağlıklıyla, esen kalın.

selamlar sevgiler

Jiyan Erdiñ

22.02. 2017

DEĞERLENDİRME VE ÖNERİLER

Kabaca izah edilecek olur ise olağanüstü hal durumlarında çıkarılabilecek kararnameler ile ülkenin tüm sorunlarına ilişkin yanıt aramak/ her şeyin yapılabileceği bir hukuki düzlem yaratmak, gerek Anayasa gerek ise Uluslararası sözleşmelerce de orantılılık ilkesi gereği sınırlandırılmışken, değerlendirmeye konu kararname ise bu evrensel sınırı tamamen ortadan kaldırmaktadır.

AİHM içtihatları ve Venedik Komisyonu Raporlarında da değinildiği üzere, OHAL süresi sınırları aşılarak orantılılık (alınacak tedbirlerin amaçla ve araçla ölçülü bir oran içerisinde olması), etkililik (tedbirin kendisi), Anayasallık (Anayasal düzenin işletilmesi), hukuk devleti (temel ilkelere korunması), temel haklar, demokrasi (seçilen organlarla birlikte karar alma ve denetleme) ilkeleri ihlal ederek tesis edilecek kalıcı bir tedbir Avrupa Konseyi standartlarına açık bir şekilde aykırılık teşkil etmektedir.

Olağanüstü hal, Anayasa'nın 120. ve 121. maddelerine göre ilan edilmiş olup OHAL kanununa uygundur. Ancak Anayasa'nın 13. maddesinin son cümlesine göre; temel hak ve özgürlüklerin sınırlandırılması Anayasa'nın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzeninin ve laik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz.

Temel hakların çekirdek özüne dokunulamaz. Hatta temel hakların kullanılmasının durdurulması hakkındaki Anayasa'nın 15. madde düzenlemesine göre temel hakların çekirdek özü her durum ve koşulda mutlaka korunmalıdır.

Çünkü Madde 15 düzenlemesine göre olağanüstü hallerde bile; "milletlerarası yükümlülükler ihlal edilmemek kaydıyla" ve "durumun gerektirdiği ölçüde" temel hak ve hürriyetlerin kullanılması kısmen veya tamamen durdurulabilir veya bunlar için Anayasa'da öngörülen güvence- lere aykırı tedbirler alınabilir.

OHAL düzenleme ve uygulamaları Anayasa'nın 13. maddesinin son cümlesine aykırı olamaz. Yani Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (AİHS) 15. maddesindeki benzer düzenlemede gösterilen ölçütler olağanüstü hallerde bile hak ihlallerinin önlenmesinde anahtar role sahiptir.

Başka deyişle; "durumun gerektirdiği ölçüde" ve "uluslararası sözleşmeler ihlal edilmemek kaydıyla" sınırlandırma mümkündür ama bu ölçütler aşılsa temel haklar ihlal edilmiş demektir.

Sınırlandırmaların sınırlarını nasıl belirliyorsanız ve nasıl uyguluyorsanız; demokrasi anlayışınızın kanıtıdır. İnsan hakları ile ilgili evrensel ilke ve sözleşmelere uymalısınız. Üstüne üstlük "durumun gerektirdiği ölçüde" denilince neyi nasıl anlıyorsanız sınırlandırmalarınız ölçülülük ilkesine uygun olacaktır.

Türkiye'deki cezaevlerinde yaşanan en temel ve en yakıcı sorunların başında hasta tutsaklar olgusu gelmektedir. Siyasi iktidar bu sorunu görmezden gelerek, çözüm üretmeyerek veya ulusal ve uluslararası mevzuatın uygulanmasını engelleyip gerekli idari önlem ve tedbirleri almayarak bu sorunun daha da büyümesine yol açmaktadır. Hasta tutsakların yaşadıkları sorunlar o kadar ağır ve yakıcıdır ki her geçen gün ve saat telafisi imkânsız zararlara yol açmakta, ölümlere sebebiyet vermektedir.

Hasta tutsakların beden ve ruh bütünlüklerinin korunarak tedavi edilmesi, yaşam hakkının korunması Türkiye'nin de taraf olduğu birçok insan hakları sözleşmesi kapsamında koruma altına alınmıştır. Ulusal mevzuat kapsamında ise 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun (CGTİK) Günlük Yaşamdaki Haklar ve Yükümlülükler adlı ikinci bölümünün "Hükümlünün muayene ve tedavi istekleri" başlıklı 71. maddesinde "Hükümlü, beden ve ruh sağlığının korunması, hastalıklarının tanısı için muayene ve tedavi olanaklarından, tıbbî araçlardan yararlanma hakkına sahiptir." diyerek tutuklu ve hükümlülerin beden ve ruh sağlığının korunmasını, tedavi edilmesini bir hak olarak düzenlemiştir.

Ulusal ve uluslararası mevzuat açısından bu hakkın kullanımının engellenmesi veya hakkın hiç tanınmaması, sağlık hakkına erişimin engellenmesi, ağır hasta tutsakların sağlıkları açısından alıkonulmaya devam ettirilmesi, yeterli ve gerekli sağlık hizmetinin verilmemesi en temel insan haklarından; yaşam hakkı ve işkence yasağının da açıkça ihlalidir.

Tutsakların sağlık hakkının tanınması ve kullanılmasına ilişkin ihlaller ile sağlık hakkına erişimin engellenmesi alanlarında raporumuzda da tespit edildiği üzere çok fazla ihlal yaşanmıştır. Özellikle Adli Tıp Kurumu'nun işleyişindeki gecikmeler ve siyasi iktidarın değişmeyen zihniyet nedeniyle cezaevlerinde bulunan hasta tutsaklar yaşamlarını yitirmektedir. Halen Adalet Bakanlığı tarafından hasta tutsaklara ilişkin güncel istatistiki veri bulunmamaktadır. Bu durum sorunun görünür kılınmasını engellemekte ve hükümetin konu ile ilgili duyarsızlığını ortaya koymaktadır.

5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanununun, "Hapis cezasının infazının hastalık nedeni ile ertelenmesi" kenar başlıklı 16. maddesinin ikinci fıkrasında yer alan, "Diğer hastalıklarda cezanın infazına, resmî sağlık kuruluşlarının mahkûmlara ayrılan bölümlerinde devam olunur. Ancak bu durumda bile hapis cezasının infazı, mahkûmun hayatı için kesin bir tehlike teşkil ediyorsa mahkûmun cezasının infazı iyileşinceye kadar geri bırakılır." hükmü uyarınca, ceza infaz kurumundaki bir tutsağın hastalığı sebebiyle cezasının infazının geri bırakılabilmesi için, hastalığının hayatı için kesin tehlike teşkil etmesi aranmaktaydı. 24.01.2013 tarihli ve 6411 sayılı "Ceza Muhakemesi Kanunu ile Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun" ile 5275 sayılı Kanunun 16. maddesine eklenen altıncı fıkra hükmü uyarınca, "maruz kaldığı ağır bir hastalık veya sakatlık nedeniyle ceza infaz kurumu koşullarında hayatını yalnız idame ettiremeyen ve toplum güvenliği bakımından tehlike oluşturmayacağı değerlendirilen mahkûmun hapis cezasının infazının, iyileşinceye kadar geri bırakılabileceği" kabul edilmiştir. Yapılan bu değişiklik; adli tıp veya üniversite hastaneleri tarafından maruz kaldığı ağır hastalık veya sakatlık nedeniyle hayatını yalnız idame ettiremeyeceği tespit edilen hasta tutsakların savcılık engeli ile karşılaşmasına ve yaşamlarını yitirmesine neden olmuştur. Birçok hasta tutsak; savcılıklar önünde bekletilen veya direkt olarak reddedilen dosyaları sebebiyle adeta tekrar cezalandırılmış ve yaşam hakları ihlal edilmiştir.

Tutsakların muayene ve tedavi isteklerine ilişkin olarak yasal düzenlemeler halen yürürlükte bulunan ve tutuklu ile hükümlülerin muayene ve tedavi isteklerine ilişkin olarak yasal düzenlemeler getiren 30.04.2009 tarihli Sağlık Bakanlığı ile Adalet Bakanlığı arasında imzalanan Ceza İnfaz Kurumlarındaki Sağlık Hizmetlerinin Düzenlenmesi Hakkında Protokolle kadük kalmaya devam etmiştir. Protokol uygulamada yeni sorunların, hak ihlallerinin yaşanmasına yol açmaktadır. Protokol uyarınca; hükümlü ve tutuklu mevcudu ile kurum personeli ve bunların bakmakla yükümlü olduğu kişi sayısının toplamı 5.000'i aştığı kampüsler bünyesinde "ceza infaz kurumu semt polikliniği" yapılmasıyla sağlık hizmeti verilmektedir. 1.000 ve üzerinde tutuklu ve hükümlü bulunan her kuruma, aile hekimliği pozisyonu ihdas edilerek sağlık hizmeti sunulmaktadır. Hükümlü ve tutuklu sayısı 1.000'e kadar olan kurumlar ise durumu uygun olan en fazla üç aile hekimine bağlanmakta ve ilgili aile hekimi sağlık hizmetini gezici sağlık hizmeti

kapsamında vermektedir. Aile hekimliği uygulamasına geçilmemiş illerde, hükümlü ve tutuklu ile personel sayısı 1.000'in üzerinde ise bu kurumlarda haftada 5 tam gün, 500 il 1.000 arasında olan kurumlarda haftada 5 yarım gün, 500'n altında olan kurumlarda haftada 2 yarım gün tabipli sağlık hizmeti verilmektedir Aile hekimliği uygulaması kapsamında yerinde sağlık hizmeti uygulandığı için hizmet, belirli günler ve saatler ile sınırlı kalmakta, belirlenen günler ve saatler dışındaki muayene ve tedavi olma istekleri reddedilmektedir.

Aile hekimleri hizmet verdikleri yerin cezaevleri ve ocuk ıslahevleri idareleri ile yapılan anlaşma uyarınca hizmet vermektedir. Aile hekimliği uygulaması kapsamında yerinde sağlık hizmeti uygulandığı için hizmet, belirli günler ve saatler ile sınırlı kalmaktadır. Daha önceleri revire çıkma hakkı, dış tedavisi olma vs. gibi hizmetlere haftanın her günü ve saati erişilebilirken şimdi bu hizmetler, ancak haftanın belirli günlerinde ve saatlerinde verilecek şekilde düzenlendiği için, çoğu tutsağın belirlenen günler ve saatler dışındaki muayene ve tedavi olma istekleri reddedilmektedir. Bu durum tutsakların hekime erişim haklarının açıkça ihlalidir. Bu uygulama sonucunda yaşanan diğer sorunlar şunlardır: Cezaevinden hastaneye sevklerinin 3 ay gibi uzun srelerden sonra gerçekleşmesi, cezaevi revirine talepten haftalar sonra çıkarılma, cezaevine gelen doktorların yanlarında hiçbir alet getirmemeleri nedeniyle ayrıntılı muayene yapmayıp sadece reçete yazarak ilaç tedavisi uygulamaları, tutsakların birçok sağlık sorunu olmasına rağmen cezaevi doktorlarının "sorunun psikolojiktir" deyip geiştirmeleri yada "psikolojik sorunların var" diyerek, "anti-depresan" ilaçlar vermesi...

Cezaevi içinde sağlık ve tedavi talepleri karşılanmayan tutsaklar bir sağlık kuruluşuna sevk edildiklerinde de ihlallere maruz kalmaktadır. Bunlar; istenilen sağlık kuruluşuna sevk edilmeme, hastaneye sevk talebine çok geç yanıt verme, hiç yanıt vermeme, sevk için gittikleri hastane yolunda sözlü ve fiziki tacize uğrama, işkence görmedir.

Uygulamada en sık karşılaşılan bir diğer sorun, hem cezaevinde, hem de sevk edilen sağlık kuruluşunda asker ve gardiyanların doktor muayenesinde hazır bulunmaları ve tutsakların elleri kelepçeli olarak muayene olmaya zorlanmasıdır.

Cezaevleri, kapasitelerinin üstünde bir doluluğa sahiptir ve doluluk oranı her geçen gün artmaktadır. Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürlüğü'nün verilerine göre 30.11.2015 tarihi itibariyle cezaevlerindeki toplam hükümlü sayısı 150.135 tutuklu sayısı ise 176.116 'dir[1]. Bu durum, tek başına bir işkence ve kötü muamele ihlali olduğu gibi; sağlık hakkı kapsamında değerlendirilmesi gereken beslenme, barınma, havalandırma, vs. gibi birçok hakkın ihlaline yol açmaktadır. Örneğin; tutsakların 3 kişilik odalarda daha fazla kişi kalmaya zorlanması, mekansal sıkışıklık, koğuşlarda ilaçlama, boyama gibi genel temizlik hizmetlerinin yapılmayarak çok pis ortamlarda tutulmaları.

Genel olarak cezaevlerinde yemekler hijyenden uzak olup (yemeğin içinden yabancı cisim çıkması, çok yağlı olması vs.) yenilemeyecek düzeydedir. Hasta ve sağlam tutsaklara aynı yemek verilmekte olup perhiz yapması gereken tutsaklar bu sebeple diyet yapamadıkları için hastalıkları ağırlaşmaktadır. Bazı cezaevlerinde diyet yemekleri için iaşe bedeli istenmektedir.

Hasta tutsaklarla birlikte tüm tutsakların cezaevlerinde yaşadıkları genel hak ihlallerinin başında işkence ve kötü muamele gelmektedir. Cezaevine ilk girişte, başka bir cezaevine nakil sırasında veya sevklerde, hastaneden ya da adliyeden dönüşte, aile ve avukat görüşü yapıldıktan sonra gardiyanlar tarafından zorla çırilçıplak soyularak üst aramasına tabi tutulma, yasal çerçevede yapılan aramanın dışında 'ince arama' gerekçesiyle zorla çırilçıplak soyma, karşı çıkan tutsakları darp etme, tekmeleme, zorla kıyafetlerini çıkartarak çırilçıplak bekletip hakaret, taciz ve tehdit etme, itiraz edenleri süngerli odaya kapatma ya da hücre cezası ile cezalandırma. Rutin uygulama halini almış bu ihlaller, cezaevlerinde yaşanan işkence ve kötü muamelelerin sistematikliğini ortaya koymaktadır.

Tutsaklar, özellikle Haziran ayı itibarı ile hapisane idaresi ile infaz koruma memurlarının mevcut olumsuz yaklaşım ve fiillerinin şiddetlenerek arttığını, hapisanede sürekli gergin ve tahrik eden bir tarz yürüterek özellikle ani ve keyfi aramaların sıklaştığını, bu aramalar sırasında odalarındaki eşyaların yerlere saçıldığını, el yazması notlarına ve cezaevinin görüldü damgası bulunan yazışmalarına ve kitaplarına dahi el konulduğunu, açılmış olan kursların çeşitli bahanelerle kapatıldığını, satranç kursu taleplerinin reddedildiğini yine yakın zamanda spor haklarının kullandırılmadığını, ortak alana yani sohbeta çıkarmadıklarını, aylarca revire götürülmediklerini belirtmişlerdir. Tutsaklar, cezaevi idaresi ile görüşme yapmaya çalıştıklarını fakat yine bu girişimden sonuç alamadıklarını, başgardiyanın sert tavır ve tutumlarının hapisane müdüründen dahi daha belirleyici olduğunu belirtmişlerdir.

15 Ağustos 2015 tarihinde Türkiye genelindeki birçok hapisanede tutuklu veya hükümlü olarak bulunan PKK ve PAJK'lı tutsakların 3 temel talep (1-Kürt hareketi önderi Abdullah Öcalan'ın üzerindeki ağırlaştırılmış tecridin kaldırılması, 2-DAİŞ çetelerine karşı verilen mücadelede yaşamını yitiren Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olan YPG ve YPJ savaşçılarının cenazelerinin sınırdan içeri girişlerinin engellenmemesi, 3-Son 1 yıldır Kürt halkına karşı geliştirilen ve özellikle 23 Temmuz ile derinleştirilen askeri ve siyasal soykırım operasyonlarının sona erdirilmesi.) çerçevesinde, "süresiz-dönüşümlü" olarak başlattıkları açlık grevi ile birlikte ve bundan sonra devam eden süreçte cezaevlerinde yaşanan hak ihlalleri sayı ve nitelik olarak artmaya başlamıştır.

Tespit edilen diğer hak ihlalleri şunlardır:

1. Ailelerinin üst aramasında; elle arama dışında özellikle iç çamaşırlarının çıkartılarak ince arama yapılmak istenmesi, bebeklerin çırilçıplak soyularak aranması, ailelerin ve yakınlarının sözlü ve fiziki tacize uğrayarak, görüşmeye girmelerine izin verilmemesi. Özellikle eş görüşmeleri için gelenleri yıldırmaya çalışmak amacıyla cezaevi personeli tarafından rencide edici arama yapılmakta, eziyet edilip psikolojileri bozulmaya çalışılmaktadır.

2. Bir gerekçe göstermeden keyfi yere hücreye atma, sosyal hak ve imkânlardan yararlanmasını engelleme ve iletişimden yoksun bırakma gibi disiplin cezaları verilmesi.

3. Cezaevinde yaşanan hak ihlallerine ilişkin ilgili kurumlara başvuru yapılması yüzünden disiplin cezası verilmesi.

4. Tutsakların cezaevi idaresine yaptıkları başvurular kapsamında verdikleri dilekçeler, işleme geç konulmakta, yapılan bu başvurulara 3 hafta gibi uzun bir süre geçtikten sonra cevap verilmekte, acil taleplerin çoğunun bu şekilde sürüncemede bırakılmaktadır.

5. Özellikle koşullu salıverilme hakkı yaklaşan tutsaklara keyfi ve hukuksuz olarak disiplin cezaları verilerek, bu yolla serbest bırakılmalarının önüne geçilmesi, verilen bu haksız disiplin cezaları nedeniyle tutsakların normalden aylar hatta yıllar sonra serbest kalma hakkına kavuşmaları.

6. Haftalık 10 saat ortak alanda bulunma hakkının uygulanmaması ya da az uygulanması, sosyal ve kültürel faaliyetlerden yararlandırmama.

7. Haftalık aile ile telefon görüşmeleri sırasında "askeri teknil" uygulaması dayatılması, buna uymayanların telefon görüşmelerinin kesilmesi.

8. Tutsaklara gönderilen mektuplara, kitaplara (Örneğin; yasak olduğu gerekçesiyle Abdullah Öcalan'ın 5 kitaptan oluşan AİHM savunmalarını konu edinen ve Kültür Bakanlığı izni ile basılan "Savunmalarının" 1. 2. ve 3. üncü ciltlerine) eşyalara vs. el konulması, bu eşyaların verilmemesi ya da kullanılmaz hale getirilerek verilmesi.

9. Defalarca talep ve başvuruda bulunmalarına rağmen tutsakların istedikleri gazete, kitap, dergilerin verilmemesi, televizyon kanallarında kısıtlamalar yapılması. Bazı cezaevlerinde yasak olmayan iletişim araçları vs. nin diğer bazı cezaevi idarelerinin keyfi ve çoğu zaman kötü niyetli tutumlarından ötürü yasaklanması.

10. Bazı cezaevlerinde özel hayatın gizliliğini ihlal edecek şekilde özellikle havalandırma ve yatma yerlerine, 24 saat izleme yapan kameraların takılması.

11. Özellikle siyasi tutsakların sevk talepleri olmadıkları halde sürekli olarak keyfi gerekçelerle nakil edilmeleri, sürgüne gönderilmeleri. Genel olarak cezaevlerinin buldukları yerler şehir merkezine çok uzak olup, ulaşım yetersiz ve zordur. Ayrıca siyasi tutsakların hemen hemen hepsi, 2015 yılında ailelerinin ve sosyal çevrelerinin yaşadıkları şehirlerden binlerce kilometre uzaktaki şehirlere sevk edilmişlerdir. Özellikle yapılan bu sevkler sonucunda, ailelerin ziyaretleri daha da zorlaştırılmış, tutsaklar tecrit içinde tecrit yaşamak zorunda bırakılmıştır. 15 Temmuz'dan sonra sürgünler daha da artarak ve daha kötü şartlarda tutsakların sürgün edildikleri, kimi cezaevlerine götürülen tutsakların işkence ve darp edildikleri görülmüştür.

12. Sevk ve nakillerde uzun yolculuklar için kullanılan cezaevi araçlarının normal bir insanın içinde yolculuk yapacağı şekilde dizayn edilmemiş olması (küçük, dar ve koltukların sert olması vs.) ve tutsakların konuldukları yerlerin havasız olması. Tutsaklar, düzenli bakımları yapılmayan

ve fiziksel yetersizlikleri olan bu araçlarda uzun yolculuklar boyunca küçücük odada, elleri kelepçeli olarak tutulup seyahat ettirilmektedir. Özellikle son zamanlarda hasta tutsakların, kısa süreli aralıklarla ve birden fazla cezaevine bu araçlar içinde nakil edilmeleri sağlık durumları ağırlaştırılmış, olumsuz etkilemiştir.

İmralı Cezaevinde uygulanan infaz sistemi tüm cezaevlerin de uygulanması için düzenlemeler getirilmekte ve bir çok cezaevinde 15.07.2016' dan özellikle tutuklulara yönelik uygulamalara başlanıldığı görülmüştür.

ÖNERİLER

1. 6411 sayılı Kanun ile getirilen “toplum güvenliği bakımından tehlike oluşturmayacağı” kriteri biran önce kaldırılmalı, Adli Tıp Kurumu veya üniversite hastaneleri tarafından maruz kaldığı ağır hastalık veya sakatlık nedeniyle hayatını yalnız idame ettiremeyeceği tespit edilen hasta tutsaklar serbest bırakılmalı, uygulamada Savcılıklar önünde dosyaları bekletilen veya direkt olarak reddedilen bu kişilerin serbest bırakılması için gerekli önlemler alınmalı, idari işlemlere hız verilmeli, prosedürel uygulamaların ortadan kalkması için yasal değişiklik yapılmalıdır.

2. Tüm tutsakların sağlık hizmetlerine ve hekime erişebilme hakkı istisnasız ve idarenin takdir hakkına bırakılmayacak şekilde yasal güvence altına alınmalı, cezaevlerinde tutsakların doktorlara istedikleri zaman ulaşabilmesi sağlanmalı, çalışan doktor ve sağlık personelinin sayısı ve kalitesi artırılmalı, bu kişilerin görevlerini nasıl yaptıkları denetlenmeli, cezaevinde tedavisi mümkün olmayan kişilerin hastaneye sevkleri gecikmeden yapılmalıdır.

3. Adalet, İçişleri ve Sağlık Bakanlıkları arasında imzalanan, hasta tutsakların sağlık hakkı gibi tıbbi etiğe de aykırı olan ve birçok keyfi uygulamaların ve ihlallerin kaynağı olan Üçlü Protokol'ün kaldırılarak iptal edilmesi gerekmektedir.

4. Hükümlü ve Tutuklular ile Ceza İnfaz Kurumu Personeli İaşe Yönetmeliği başta olmak üzere tutsakların beslenmeleri ile ilgili yasal mevzuata uygun davranılması, hasta tutsaklara kurum hekiminin belirleyeceği besinlerin tıbbi gereklilik ve mevzuata uygun olarak verilmesi hususunda gerekli tüm önlemlerin alınması gerekmektedir.

ADLİ TIP KURUMUNDA (ATK) üyelerinin de aralarında bulunduğu FETÖ operasyonlarında bir çok hakim ve savcı da gözaltına alınmış ve haklarında soruşturma başlatılmıştır.

Ülkede yaşanan özellikle son bir yıllık katliam, insanlığa karşı işlenmiş suçlar, bu ülkenin C. Başkanı ve bakanları ve diğer seçilmişlerine kast ettikleri iddia edilen bir ortam da Cezaevlerinde insani koşullar ve insanlık onuruna aykırı ihlalleri ve özellikle hasta tutsakların “cezaevinde kalamaz raporu veren, tedavi ve teşhis ve ilaç tedavisi uygulayan” işlemlerin bu süreçte diğer hususlar noktasında olduğu gibi cezaevi ve sorunları, hasta tutsakların durumu da şaibeli olduğu kanaatindeyiz. Cezaevi idaresi,

Cezaevi Tevkifevleri Müdürlüğü, Adalet Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı hiçbir talep beklemezsizin özellikle “YAŞAM HAKKI” gözetilerek bu şaibenin giderilmesi için resen inceleme başlatmaları gerekir. Durumu çok ağır hastalar için acil önlemler olarak, infaz ertelemesi koşullarını oluşturmalıdır.

5. Tutsakların yeme, içme, ısınma ve kullanma suyu gibi temel ihtiyaçları mazeretsiz bir şekilde tam olarak yerine getirilmeli, keyfi ve bir cezalandırma yöntemi olarak aksi harekette bulunan veya tutsakların bu haklardan yararlanmalarını engelleyen kişi ve kişiler cezalandırılmalıdır.

6. Cezaevinde yaşanan işkence ve kötü muamele iddialarına ilişkin olarak şikâyet sisteminin, tüm tutsakların yararlanabileceği hale getirilmesi, mağdurların etkili başvuru yapma olanakları güvence altına alınarak, bu yönde yapılan başvuruların savcılar ve hâkimler tarafından ciddiye alınması ve failer hakkında derhal soruşturma açılması sağlanmalıdır. Az sayıda açılan adli ve idari soruşturmalarda caydırıcılık etkisini de artırmak amacıyla daha ağır cezalar verilmeli, failerin indirim ve ertelemelerden yararlandırılmasından vazgeçilmelidir. Bunun için ilgili mevzuatın Birleşmiş Milletler İşkenceyle Mücadele Sözleşmesi İhtiyari Protokolü’ne uygun olarak tümüyle gözden geçirilmesi ve gerekli yasal düzenlemelerin yapılması gereklidir.

7. Keyfi ve ağır bir şekilde uygulanan disiplin cezalarına son verilmeli, bu yetkiyi kötüye kullananlar hakkında yasal yaptırımlar getirilmelidir. İdare tarafından verilen disiplin cezalarına karşı itiraz etme hakkının etkin bir şekilde kullanımının sağlanması bakımından her türlü önlem alınmalı ve talepleri halinde mağdurlara hukuki yardım sunmak üzere ücretsiz avukat tayin edilmelidir.

8. Tutsakların cezaevlerine, hastaneye ya da adliyeye sevk ve nakilleri sırasında yaşanan işkence ve kötü muamele olaylarının önüne geçilmesi için her türlü tedbir alınmalıdır.

9. Haftalık 10 saat olan ortak alan kullanım hakkı, sohbet hakkı, havalandırmaya çıkarılma hakkı vs. gibi tutsaklara tanınan haklar düzenlendikleri mevzuat çerçevesinde tam ve amacına uygun olarak uygulanmalı, uygulama hiçbir şekilde cezaevi idaresinin takdirine bırakılmamalı, kanuna aykırı bir şekilde hakların kullanımını kısıtlayan ya da hakları kullandırmayan sorumlular hakkında idari ve cezai yaptırımlar getirilmelidir.

10. Tutuklama tedbirine istisnai olarak başvurulmasını temin edecek şekilde yargısal bir uygulama geliştirilmeli, cezaevlerinin kapasiteleri üzerindeki doluluğa ve bu durumun sebep olduğu insanlık dışı muamelelere son verilmelidir. Bu amaçla yapılan yasal değişikliklerin uygulamada hayata geçirilmesi için gerekli tedbir ve önlemler alınmalıdır.

11. Cezaevlerinin izlenmesine ilişkin standartlar, BM standartlarına uygun hale getirilmeli, cezaevi izleme kurullarının etkin çalışması sağlanmalıdır. Bu kurulların, cezaevlerini etkili bir şekilde izleme hakları ve kaynakları yaratılmalıdır.

12. Cezaevlerinde yaşanan ve yaşanabilecek ihlalleri engellemek, cezaevi idaresinin ve cezaevi personelinin (gardiyanlar, infaz memurları, doktor ve jandarma dâhil) hukuka aykırı eylemlerini izlemek, denetlemek ve daha sonrasında müdahale edebilmek için Paris ilkelerine uygun olarak OPCAT kapsamında oluşturulması gereken “izleme kurulları” bir an önce oluşturulmalı ve faaliyete geçirilmelidir

ZİNDANLARLA DAYANIŞMA İNSİYATİFİ

CEZAEVİ İZLEME KOMİSYONU